


PRESES APSKATS

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

15-11-2024

Preses apskatā:

Ministru kabineta balva LNB ilggadējam direktoram Andrim Vilkam; LNB notika ikgadējie Rīgas Grāmatu svētki un konference "Grāmatas un lasīšana digitālajā laikmetā"; Plānots būtiski pārskatīt Bibliotēku likumu; Ventspils novada publisko bibliotēku akreditācija; Zorģu bibliotekāre Aina Ezergaile saņem Bauskas novada apbalvojumu "Zelta ozols"; Ziemeļvalstu literatūras nedēļas aktivitātes Latvijas bibliotēkās; u.c. bibliotēku aktualitātes.



Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

Ministru kabineta balva izcilām personībām un organizācijām

**Valdības augstākā apbalvojuma
laureātu vidū šogad
Vaira Vīķe-Freiberga,
“Centrs Dardedze” un ģenerālis Pujāts**

29. oktobrī Latvijas valdība apstiprināja lēmumu par Ministru kabineta balvas 2024. gada laureātiem. Ministru kabineta balvu jeb valdības augstāko apbalvojumu ik gadu pasniedz ne vairāk kā sešām izcilām personībām un organizācijām.

Ministru kabineta balva ir Latvijas valdības augstākais apbalvojums, un tas ir nākamais augstākais aiz Triju Zvaigžņu ordeņa. Šogad balva piešķirta sešām izcilām personībām un organizācijām par nozīmīgiem nopelniem demokrātisko vērtību aizsardzī-

bas, valsts drošības, zinātnes, vardarbības mazināšanas un kultūras jomās.

Ministru kabineta balvu pasniegs Latvijas Valsts prezidentei (no 1999. gada līdz 2007. gadam) Vairai Vīķei-Freibergai par nozīmīgu ieguldījumu demokrātiskas tiesiskas valsts vērtību aizsardzībā, sociālā taisnīguma un morālo vērtību stiprināšanā, kā arī Latvijas starptautiskā tēla veidošanā, veicinot Latvijas dalību Eiropas Savienībā un NATO.

(Turpinājums 2. lpp.)

Ministru kabineta balva izcilām personībām un organizācijām

(Turpinājums no 1. lpp.)

Savukārt par izcilu ieguldījumu Latvijas nacionālajā drošībā sarežģītajos ģeopolitiskajos apstākļos šogad Ministru kabineta balvu saņems **Valsts robežsardzes priekšnieks ģenerālis Guntis Pujāts**.

Ministru kabineta balvas laureātu vidū ir **nodibinājums "Centrs Dardedze"**, kas sniedzis ilggadēju un nozīmīgu ieguldījumu, mazi-



Vaira Viķe-Freiberga.

not vardarbību pret bērniem, aizstāvot bērnu intereses un aktualizējot šīs jomas problēmas. Augsto apbalvojumu saņems arī **izdevniecība "Liels un mazs"** par paveikto



Baiba Rivža.



Ģenerālis Guntis Pujāts.

augstvērtīgas bērnu un jauniešu literatūras attīstībā Latvijā.

Par izciliem sasniegumiem zinātniskajā darbā Latvijas valdības augstāko apbalvojumu saņems arī **Latvijas Lauksaimniecības un meža zinātņu akadēmijas prezidente, Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes profesore, Latvijas Zinātņu akadēmijas īstenā locekle, habilitētā ekonomikas doktore Baiba Rivža**.

Ilggadējam Latvijas Nacionālās bibliotēkas direktoram (no 1989. gada līdz 2024. gadam) Andrim Vilkam Ministru kabineta balva piešķirta par izcilo ieguldījumu Latvijas Nacionālās bibliotēkas darbībā, attīstībā un starptautiskās atpazīstamības veicināšanā.

Ministru kabineta balvas laureāti saņems Ministru kabineta Goda diplomu, Ministru kabineta balvas nozīmīti un naudas balvu 10,000 eiro apmērā. Balva tiks pasniegta svinīgā ceremonijā novembra pēdējā nedēļā, par kuŗas norisi Valsts kanceleja informēs atsevišķi.

Ministru kabineta balvu iedibināja 1995. gadā, pēc Latvijas neatkarības atjaunoša-

nas, simboliski atjaunojot Tēvzemes balvu, ko 1937. gadā izveidoja prezidents Kārlis Ulmanis. Ierosinājumus Ministru kabineta balvai ik gadu līdz 15. septembrim var iesniegt gan valdības locekļi, gan pašvaldības un nevalstiskās organizācijas, un tos izskata Ministru kabineta Apbalvošanas padome. Informācija par iepriekšējo gadu balvas saņēmējiem pieejama Valsts kancelejas mājaslapā.



Andris Vilks.

29. oktobrī valdība lēma arī par Ministru kabineta Atzinības rakstu piešķiršanu. To pasniedz, lai izteiktu valdības atzinību par izciliem sasniegumiem dažādās jomās. Šogad Ministru kabineta Atzinības raksts piešķirts, piemēram, par sevišķi nozīmīgiem starptautiskiem sasniegumiem kino jomā, kultūras mantojuma saglabāšanā, reģionu attīstībā, veselības aprūpes nozarē u.c. jomās. Vairāk informācijas par Ministru kabineta Atzinības rakstu saņēmējiem pieejams TAP portālā. ●

Valsts kanceleja

Lai latviešu valoda neklūtu par svešvalodu

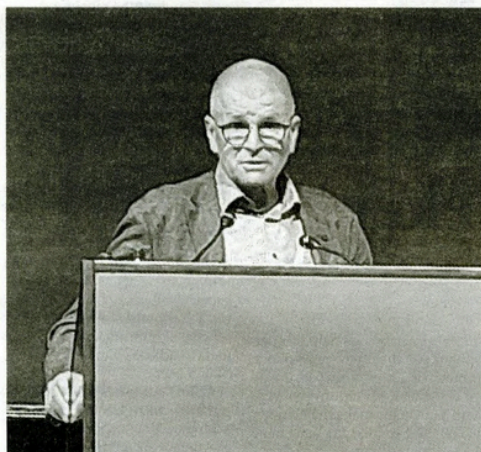
Grāmatmīļi
bijuši
un būs visās
paudzēs

Sen vairs nav noslēpums, ka jaunā paaudze savā brīvajā laikā priekšroku dod digitālajām tehnoloģijām, savukārt grāmatu lasīšana kļūst nepopulārāka. Tā ir viena no 21. gadsimta realitātēm, ar kuru jārekinās. Paaudzei, kas lasīt izvēlas arvien mazāk un mazāk, būs jāietekmē galā ar tādām problēmām kā samazināta spēja koncentrēties un noturēt uzmanību, minimāls vārdu krājums dzimtajā valodā, kas dažkārt ierobežo spēju niansēti izteikties, līdz pat tādiem problemām kā nespēja saprast latviski rakstītu tekstu, jo cilvēks nezina retāk lietotu vārdu nozīmi.

Lai šīm satraucošajām tendencēm pievērstu plašāku sabiedrības uzmanību, kā arī diskutētu, kas būtu darāms, lai situāciju vērstu par labu, Latvijas Grāmatizdevēju asociācija regulāri rīko starptautiskas konferences, uz kurām aicina gan ārzemju ekspertus, gan pašmāju pētniekus. Pagājušās nedēļas nogalē Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Ziedoņa zālē notika konference "Grāmatas un lasīšana digitālajā laikmetā", kurā piedalījās referenti no Slovēnijas, Nīderlandes, kā arī Latvijas zinātnieces, kas saistībā ar grāmatu lasīšanu pavisam nesen veikušas pētījumus un analizējušas iegūtos datus.

Lasot trenējam gan prātu, gan empātijas spēju

Konference tika strukturēta trīs daļās. Pirmajā daļā Lūblānas Universitātes profesors Miha Kovāčs, kurš ir arī viens no Lūblānas manifesta līdzautoriem, dalījās pārdomās, kāpēc digitālajā laikmetā ir nepieciešams lasīt drukātās grāmatas, ja jau visu informāciju iespējams iegūt ar pāris klikšķiem viedierīcēs. Lai pats sev atbildētu uz šo jautājumu, profesors sarakstījis grāmatu "Lasu, tātad esmu. 10 iemesli, lai lasītu grāmatas digitālajā laikmetā", kas Māras Gredzenas tulkojumā pieejama arī latviešu valodā. Ar svarīgākajiem secinājumiem M. Kovāčs iepazīstināja konferences auditoriju. Galvenais no tiem bija šāds: "Ja vēlamies izdzīvot kā civilizācija, mums ir jāturpina lasīt, lai cik vecmodīgi tas arī izklausītos." Viņaprāt, grāmatu lasīšana cilvēkos attīsta spēju just līdzīgu otru bēdām, būt empātiskiem, kas savukārt māca prasmi veidot kompromisus. Kā tas iespējams? Lasot grāmatu, cilvēkam tiek sniegts cits skatpunkts, viņš kļūst līdzdalīgs darba varoņu dzīvē. Taču profesors piebilda, ka lasīšana automātiski mūs par labākiem cilvēkiem neveido, pamatojot savu domu ar faktu, ka lieli grāmatu lasītāji bija arī Josifs Staļins, Adolfs Hitlers un Mao Dzeduns. "Viņi nebija augsta līmeņa lasītāji, bet gan dzi-



LUBĻĀNAS UNIVERSITĀTES PROFESORS MIHA KOVĀČS pauž, ka grāmatu lasīšana trenē spēju izjust empātiju jeb līdzjūtību, taču automātiski mūs nepadara par labākiem cilvēkiem. Viņš to pamato ar faktu, ka arī Josifs Staļins, Adolfs Hitlers un Mao Dzeduns bija grāmatmīļi, taču ne augsta līmeņa lasītāji.

voja katrs savā "burbulī" pauda M. Kovāčs.

Otrā konferences daļa tika veltīta klātesošo iepazīstināšanai ar jaunākajiem datiem, saistītiem ar latviešu auditorijas paradumiem attiecībā gan uz grāmatu izvēli, gan lasīšanas tradīcijām. Uzreiz jāprecizē, ka Latvijā dati, kas saistīti ar grāmatu lasīšanu, netiek ievākti regulāri, taču pēdējos gados tapuši vairāki pētījumi, līdz ar to situācija ar datu iegūvi ne tuvu nav kritiska. Par to pārliecināja LNB Pētniecības un interpretācijas centra vadītāja Maija Treile, kas klātesošos iepazīstināja ar vairākiem jauniem pētījumiem, tostarp divām 2020. un 2021. gadā veiktām aptaujām par "Covid-19" ietekmi uz lasīšanu. Vairāk kādam tas šķitīs pārsteidzoši, taču vienā no aptaujām skaidri tiek atklāts, ka Latvijas iedzīvotāji arvien priekšroku dod drukātajām grāmatām. Turklāt tas neattiecas vien uz vecāko paaudzi, bet dažādu vecumu cilvēkiem!

Mainoties dzīves apstākļiem, mainās lasīšanas paradumi

Latvijas Universitātes (LU) Ekonomikas un sociālo zinātņu fakultātes Informācijas un bibliotēku studiju nodaļas docente Sandra Cīrule mēģināja atbildēt uz jautājumiem, vai grāmatu lasīšana cilvēkam ļauj justies i pašam un vai sabiedrībā lasīšana tiek uzskatīta par vērtību. Šis pētnieces viena no atziņām bija, ka lielākajai daļai viņas pētījumu respondentu grāmatu lasīšanas paradumi ir mainījušies. Iemesli var būt dažādi, sākot ar dzīvesvietas vai darbavietas maiņu un beidzot ar

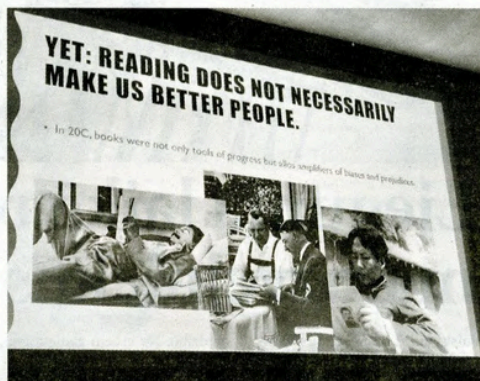
bērnu nākšanu pasaulē, kad cilvēkam laika sev atliek pavisam maz. Vienīgais, kas laika gaitā nav mainījies, ir tas, ka cilvēkiem vēl aizvien patīk turēt rokās īstu grāmatu un sajūst tās smaržu.

Savukārt Rīgas Tehniskās universitātes docente un pētniece, pētījumu producentu aģentūrā "MOZOKOT" Ilze Jankovska sniedza ieskatu pētījumā par jauniešu grāmatu lasīšanas pieredzi Latvijā. Tajā piedalījās bērni un jaunieši no 12 līdz 22 gadu vecumam. Viens no viņas secinājumiem bija tāds – kaut arī bērni motivēti lasīt kļūst arvien grūtāk, grāmatmīļi jaunajā paaudzē netrūkst. Tātad Latvijas izdevniecības spēji izvēlēties un izdot tādas grāmatas, lai bērni un jaunieši savu laiku veltītu lasīšanai, nevis sociālajiem tīkļiem, kas ir galvenie grāmatu konkurenti. Šo faktu apliecina arī arvien pieaugošā LNB Bērnu literatūras centra organizētās un koordinētās lasīšanas veicināšanas programmas "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija" popularitāte.

Noslēgumā tika piedāvāti Nīderlandes "De School schrijver" direktores Annemiekes Nēfes un Portugāles izdevniecības "Pato Logico" dibinātāja ilustratora André Letrijas pieredzes stāsti iedvesmai.

Latviešu jaunieši labprātāk lasa angļiski

Lai arī konferences dalībnieki vēstīja par dažādiem pētījumiem, kur dati iegūti no atšķirīgu vecumgrupu pārstāvju anketām, aktuālais jautājums bija viens – kā motivēt cilvēkus lasīt drukātās grāmatas, un kāpēc tas ir svarīgi. Tā kā skola



STARPTAUTISKĀ konference "Grāmatas un lasīšana digitālajā laikmetā" pulcēja dažādu valstu ekspertus un speciālistus.

UZZIŅA

Kāda satura grāmatām latviešu lasītājs dod priekšroku:

1. uzziņu literatūrai (enciklopēdijām, vārdnīcām utt.);
2. populārzinātniskajai literatūrai;
3. ceļojumu aprakstiem;
4. kriminālromāniem;
5. vēsturiskajiem romāniem;
6. psiholoģiskās/filozofiskas ievirzes romāniem;
7. mācību/zinātniskajai literatūrai;
8. romantiskajiem romāniem;
9. fantastikai/fantāzijai;
10. literatūrai, kas veicina profesionālo izaugsmi.

AVOTS: LU DOCENTES SANDRAS CĪRULES PĒTIJUMS

vairs nav obligātās literatūras, problēma ir saasinājusies.

Digitālajam laikmetam ir savas priekšrocības, un to nav maz, taču viena no lielākajām problēmām ir tā, ka grāmatu lasīšanas vietā daļa cilvēku izvēlas citas brīvā laika pavadīšanas aktivitātes. Ļoti populāri ir sociālie tīkli, kuriem liela daļa Latvijas iedzīvotāju ik dienu veltot pat piecas stundas.

Nemot vērā, ka bērni un jaunieši vispirms mācās no savas ģimenes, ir svarīgi, lai vecāki viņiem rādītu personīgo piemēru. Ja pieaugušie pret lasīšanu izturas vīpsnāji, ir grūti motivēt ņemt rokā grāmatu viņu bērniem. Vai tiešām šis uzdevums ir paveicams tikai skolotājiem? Rezultātā bērniem un jauniešiem, kurus var raksturot kā mazlasītājus, rodas grūtības ar spēju koncentrēties, ilgāku laiku noturēt uzmanību, kā arī problēmas ar kritisko domāšanu un vārdu krājuma

pilnveidi dzimtajā valodā. Vairāki respondenti, kuru dzimtā valoda ir latviešu, godīgi atzīnusi, ka viņiem lasīt grāmatas latviski sagādājot daudz lielākas grūtības nekā lasīšana angļu valodā. Tas ir tāpēc, ka šie bērni un jaunieši nezina daudzu latviešu vārdu nozīmi. Lai uzvertu tekstu, vispirms nepieciešams šo nozīmi noskaidrot. Kā piemēru pētniece minēja Jāņa Klīdzēja romānu "Cilvēka bērns", kuru iesaka izlasīt skolā, taču problēmas sagādājot izlasīt sapratnē, jo daļa lasītāju nezina, ko nozīmē vārds "pali", kā arī daudzi citi rakstnieka lietotie vārdi. Citādi, pēc aptauju respondentu paustā, ir ar angļu valodu, kuru liela daļa jauniešu uzņem un saprot labāk par savu dzimto valodu.

Ne viss attiecībā uz drukāto grāmatu lasīšanu vērtējams negatīvi. Pētniece Ilze Jankovska dalījās ar kādu fotogrāfiju, kas konferences dalībniekos izvilināja smaidu. Attēlā bija redzams mazs puika, kurš, iepriekš paredzot, ka kapusvētkos viņam būs garlaicīgi, līdz uz kapsētu bija paņēmis grāmatīņu, kuru turpat zālītē arī lasīja. Ar šīs fotogrāfijas palīdzību pētniece klātesošajiem atgādināja, ka grāmatmīļi ir bijuši un būs visās paaudzēs.

Vēl viena pozitīva iezīme tika konstatēta pandēmijas laikā, kad gan mācības, gan darbs galvenokārt norisa attālināti – ar datoru un viedtālruni palīdzību. Tajā laikā cilvēki, lai atpūstos no digitālo ierīču lietošanas, sākuši vairāk pievērsties drukāto grāmatu lasīšanai. Cerams, šī tendence saglabāsies arī nākotnē. ☐

— Lāsma Gaitniece

Pilnu Lūblānas manifesta (The Ljubljana Reading Manifesto) tekstu var izlasīt readingmanifesto.org

Avots: Dzirkstele

Datums: 15-11-2024

Grāmatu svētki

Novembrī notiks Rīgas Grāmatu svētki, kuros paredzētas tikšanās ar izdevējiem un autoriem, grāmatu tirdzniecība, kā arī diskusijas un koncerti.

34 izdevēji svētkos piedāvās jaunāko tulkoto literatūru un latviešu autoru oriģināldarbus. Svētki notiks Latvijas Nacionālajā bibliotēkā 8. un 9. novembrī. Abas dienas Rīgas Grāmatu svētki piedāvās arī pasākumus bērniem. Sestdien izdevniecība "Liels un mazs", atzīmējot savu 20. dzimšanas dienu, bērnus un vecākus ielūdz uz tikšanos ar populāro grāmatas "Skolotājs Jāps un klase" varoni, literatūras skolotāju Jāpu (Kaspars Znotiņš), kurš stāstis klasei (Gunai Zariņai) par dzejoļiem, stāstiem un komiksiem. Turpinājumā notiks Elīnas Brasliņas bilžu grāmatas "Uzzimēsim stāstu?" atvēršana. Māksliniece vadīs radošo darbnīcu, kur kopā varēs radīt jaunus stāstus un piedzivojumus. Savukārt izdevniecība "Neputns" piedāvās piedalīties Luīzes Pastores bērnu grāmatu sērijas "Mākslas detektīvi" detektīvspēle.

Pieaugušie lasītāji aicināti apmeklēt dažādas sarunas un diskusijas. Sestdien notiks tikšanās ar grāmatu dizaineru Alekseju Muraško. Mākslinieks stāstīs par izstādei "Teksts mūs neinteresē" veidoto oriģināldarbu, savukārt vēlāk notiks saruna "Apgāda "Zelta Ābele" pirmā garnitūra", kurā sarunāsies grāmatu kolekcionārs Laimonis Osis, dizainers Klāvs Priedītis un izdevumu māksliniece Anta Pence.

Programmu papildinās Latvijas Nacionālā bibliotēka, kas piektdien piedāvās ekskursiju, kurā iespējams aplūkot Imanuela Kanta nozīmīgāko darbu pirmizdevumus, kā arī citu autoru interpretācijas par Kanta tekstiem, savukārt sestdien kopā ar veidotājiem piedāvās iepazīt izstādi "Teksts mūs neinteresē", kā arī izmēģināt rekonstruēto 16. gadsimta iespiedpresi.

Piektdien norisināsies arī starptautiska konference – "Grāmatas un lasīšana digitālajā laikmetā".

Avots: Stars

Datums: 08-11-2024



TRIMDĀ IZDOTĀ ROKMŪZIKA

◀ **LATVIJAS** Nacionālās bibliotēkas pirmā stāva Virtakas klasē 14. novembrī plkst. 18 notiks Jāņa Daugavieša un Raimonda Lagimova (Dambja) vieslekcija par trimdā izdoto rokmūziku. Dalība bez maksas. Trimdas populārā mūzika Latvijas akadēmisko pētījumu kontekstā ir maz pētīta. Līdz šim ierastākais uzziņu avots par trimdas rokmūziku ir žurnālista Klāsa Vāveres pirms vairāk nekā 35 gadiem žurnālā *Liesma* publicētā šķirklju sērija *Latviešu roks*, kurā tika aplūkoti arī virkne trimdas grupu, piemēram, *Saules brāļi* (Zviedrija), *Dundurs* (Zviedrija), *Prusaku ansamblis* (Zviedrija), *Arvīds un Mūrsītēji* (Lielbritānija), *Akacis* (ASV), *Ļembasts* (Austrālija), *Elektriskie burkāni* (Kanāda), *Skandāls* (Kanāda), *Alis P* (Zviedrija) u. c. Uzmanības centrā būs trimdā izdotie mūzikas ieraksti, izdevniecības un konteksts, kādā tapa un pastāvēja trimdas jauniešu rokgrupas.

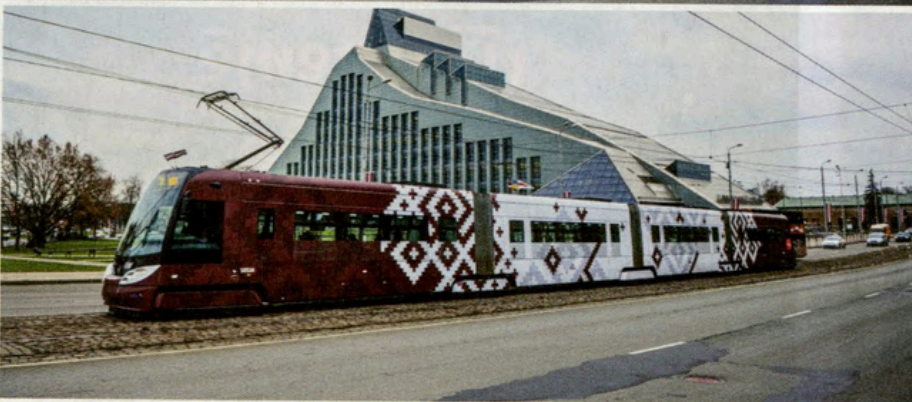
Avots: Diena

Datums: 13-11-2024

BRĪVBRĪDIM

Asini prātu!

Atrodi 5 atšķirības!



Avots: Rīgas Satiksmes Darbinieks

Datums: novembris, 2024

Bibliotēku skaits sarūk, to funkcijas aug

Ir plānots būtiski pārskatīt Bibliotēku likumu, jo pašreizējais ir novecojis

Aisma Orupe

KOPŠ 2020. gada bibliotēku skaits ir sarucis par 105, un patlaban to ir 1400. Pērn vien reorganizētas 17, bet slēgtas – 7. Daudzviet tās šobrīd pilda arī klientu apkalpošanas centra funkcijas. Tās ir viens no iemesliem, kāpēc apmeklējumu skaits ir audzis – to pērn bija par nepilnu miljonu vairāk nekā gadu iepriekš, sasniedzot 8,3 miljonus.

Strādā pie jauna likuma

Bibliotēku likums ir pieņemts 1998. gadā, un šo jomu regulē vairāki Ministru kabineta noteikumi, no kuriem astoņi ir KM izstrādāti normatīvi. Kopumā tie ir novecojuši un neatbilst pašreizējai situācijai, tostarp terminoloģija. Noteikumi būtu jāveido koncentrētāki, vienlaikus stiprinot un paplašinot atsevišķas normas, piemēram, to, kas attiecas uz bibliotēku tīklu, funkcijām un Latvijas Bibliotēku padomes (LBP) lomu, Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas sēdē norādīja Kultūras ministrijas (KM) parlamentārā sekretāre Signe Grūbe, piebilstot, ka pie padomes ir izveidota nozares speciālistu darba grupa, kas strādā pie šā jautājuma, tostarp par bibliotēku tīklu.

Patlaban tas nav definēts likumā, un darba grupa rosina noteikt, ka «Latvijas bibliotēku tīkls ir saskaņots un vienota valsts, pašvaldību un privāto bibliotēku informācijas, komunikācijas, sadarbības, resursu apmaiņas un infrastruktūras sistēma, kas pārklāj visu valsts teritoriju», kā arī ietvert būtisku aspektu: «Katram Latvijas iedzīvotājam ir vienlīdzīgas iespējas saņemt bibliotēkas pakalpojumus.» Bibliotēku tīklā būtu apvienojami vairāki tipi – publiskās, augstākās izglītības iestāžu, vispārējās un profesionālās izglītības iestāžu, speciālās bibliotēkas un nacionālā bibliotēka. S. Grūbe uzsvēra, ka to dibināšana, reorganizācija un likvidācija būtu istenojama, ņemot vērā LBP atzinumu. Vaicāta, kas notiek ar skolu bibliotēkām, viņa atzina, ka kopējais biblio-



▲ 215 bibliotēkas darbojas arī kā valsts un pašvaldību vienotās klientu apkalpošanas centri, sniedzot 15 pakalpojumu veidus. Taču šādu centru izveide nevar kļūt par mērķi, jo mazajās bibliotēkās darbinieku kapacitāte ir ierobežota, uzskata šajā jomā strādājošie. FOTO - LETA

Galvenais mērķis ir latviskās identitātes un valodas saglabāšana. Ināra Dundure

liotēku tīkla sarukums lielā mērā skaidrojams ar izglītības iestāžu slēgšanu.

Zemas algas

Česlavs Batņa (AS) pauž bažas par to, ka viss reducējas uz normatīvo aktu sakārtošanu, bet realitātē bibliotēkas ir atstātas uz pašvaldību pleciem. Viņš arī vērsa uzmanību uz zemajām biblio-

tekāru algām – tā ir vislielākā problēma, kuras risināšanā roka jāpieliek KM.

Latvijas Pašvaldību savienības padomniece Ināra Dundure apliecināja, ka bibliotēku skaits pēdējos trīs gados ir sarucis, kas lielā mērā saistīts ar skolu tīkla optimizāciju – tas attiecas uz 55 slēgtajām mācību iestādēm. Tai pašā laikā joprojām ir 724 pašvaldību publiskās bibliotēkas, turklāt vietvaru pārzinā nodotas visas neredzīgo bibliotēku filiāles. 215 bibliotēkas darbojas arī kā valsts un pašvaldību vienotās klientu apkalpošanas centri, sniedzot 15 pakalpojumu veidus. Taču šādu centru izveide nevar kļūt par mērķi, jo mazajās bibliotēkās darbinieku kapacitāte ir ierobežota. «Jāatceras, ka bibliotēkas galvenais mērķis ir latviskās

identitātes un valodas saglabāšana,» sacīja I. Dundure. Kā būtisku problēmu viņa nosauca grāmatu cenu kāpumu, tai pašā laikā pašvaldību rocība ir samazinājusies. Tas atsaucas uz iespēju iegādāties bibliotēkām nepieciešamos resursus, it īpaši mazajām iestādēm. To cenšas mazināt, veidojot ciešāku sadarbību ar novadu centrālajām bibliotēkām.

Gan slēdz, gan būvē jaunas

Demogrāfiskās līknes kritums ietekmē arī grāmatu krātuvju tīklu. I. Dundure atgādināja, ka pašreizējais līkums noteic pagastā, kurā ir līdz 2000 iedzīvotāju, ir jābūt vienai pašvaldības bibliotēkai. Lielākoties tas tiek ievērots, ar atsevišķiem izņēmumiem, kur iedzīvotāju skaits ir būtiski sarucis. Nevar arī neņemt vērā to, kā mainās

cilvēku paradumi, daudzi izmanto digitālos risinājumus. Taču daudzi apmeklē bibliotēkas – gan vecāka, gan jaunāka gadagājuma lasītāji. Ir pašvaldības, kur uzceltas jaunas ēkas tieši šim mērķim, tiek arī meklēti dažādi to pielietojuma modeļi.

I. Dundure piekrita, ka bibliotekāriem ir zems atalgojums, neraugoties uz to, ka viņi strādā vietā, kas ir svarīgs informācijas nesējs. It īpaši tiem, kuri nevar paši iegādāties ne presi, ne grāmatas un arī nelieto interneta resursus. Tāpēc viņas priekšlikums ir paredzēt mērķdotāciju bibliotekāru darba samaksai, kā arī, ņemot vērā ģeopolitisko situāciju, panākt, lai pierobežas zonā būtu bibliotēkas, jo tās nav tikai grāmatu apmaiņas punkts, bet arī dažādu pasākumu norises vieta. Viņa izmēģināja vēl kādu problēmu,

proti, iso Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) darbalaiku: darbdienās tas ir no 11 līdz 19, sestdienās – no 10 līdz 17, bet svētdienās LNB ir slēgta, līdz ar to ir ierobežota pieejai tiem, kuri studē un kuriem šie resursi ir ļoti nepieciešami. Piemēram, Skandināvijas zemēs ir pavisam cita pieeja. LNB direktore Dagnija Baltiņa solīja pārskatīt bibliotēkas darbalaiku, lai tā būtu atvērta ilgāk.

Savukārt LNB Atbalsta biedrības vadītāja Kārīna Pētersone vērsa uzmanību uz negatīvajiem piemēriem pašvaldībās, kā Jūrmalā un Limbažos, kur, izmantojot likuma robus, panākta bibliotēku slēgšana, lai gan LBP atzinums bija, ka to nevajadzētu darīt. Problēmas izmēģinās arī Rīgā, kur visas bibliotēku ēkas ir pielāgotas šai funkcijai. ●

Avots: Diena

Datums: 14-11-2024

Bibliotēku nozares profesionāli vērtē novada pagastu bibliotēkas

24. un 25. oktobrī norisinājās Ventspils novada publisko bibliotēku akreditācija. Kā noteikts Bibliotēku likumā, ik reizi piecos gados bibliotēkām ir pienākums akreditēties, lai izvērtētu bibliotēku atbilstību vietējas nozīmes statusam. Ventspils novada bibliotēkām šī bija jau ceturrtā akreditācija.

Bibliotēku akreditācijas ekspertu komisijā bija Kultūras ministrijas Bibliotēku un arhīvu nodaļas vecākā referente Vanda Bērziņa, Bauskas Centrālās bibliotēkas direktore Māra Kuļikauska un bijusī Jelgavas pilsētas bibliotēkas direktores vietiece Dzintra Punga. Komisija vērtēja atbilstošo dokumentu paketi, bibliotēku krājumus, telpas un darbinieku profesionalitāti. Iepriekš katra bibliotēka sagatavoja informatīvu ziņojumu par savas bibliotēkas darbību iepriekšējos piecos gados. Komisija pēc iepazīšanās ar iesūtītajām ziņām apmeklēja visas 13 bibliotēkas un intervēja bibliotēku darbiniekus, iegūstot vēl detalizētāku informāciju par bibliotēku darbu.

Viena no pozitīvākajām akreditācijas pusēm ir iespēja saņemt bib-

liotēku nozares profesionāļu vērtējumu, konsultācijas un ieteikumus, kā panākt vēl labāku rezultātu, izmantojot jau esošos resursus. Kopumā bibliotēku darbs tika novērtēts pozitīvi. Komisija atzīmēja, ka bibliotēkas bija labi sagatavojušas akreditācijas ziņas. Bibliotēkās tiek sniegti daudzveidīgi bibliotekārie pakalpojumi, notiek aktīvs darbs ar bērniem un jauniešiem, organizējot dažādus lasīšanas veicināšanas pasākumus, radošas un daudzveidīgas darbnīcas un citas aktivitātes. Gandrīz visas bibliotēkas aktīvi darbojas sociālajos medijos, tiek izmantotas abonētās datubāzes. Bibliotēkas labi sadarbojas krājuma vienību apmaiņā, izmantojot starpbibliotēku abonementu. Atzinīgi tika novērtēts arī bibliotēku novadpētniecības darbs, bagātais novadpētniecības materiālu klāsts. Komisija vērsa uzmanību uz darba turpināšanu novadpētniecības mapju aprakstīšanā.

Bibliotēku pārbaudes gaitā tika norādīts uz darba jomām, kurām būtu jāpievērš lielāka uzmanība nākotnē. Katrai bibliotēkai tie bija savi ieteikumi, tomēr bija arī kopīga norāde: aktīvāk strādāt pie krājumu saturiskās analīzes, veidojot to racionālu un mūsdienīgu, kā arī plašāk izmantot bibliotēku sistē-

mas "ALISE" piedāvātās iespējas. Bibliotēkām tika sniegti ieteikumi krājuma kvalitātes uzlabošanā – nomainīt nolietotos, bet joprojām pieprasītos izdevumus, izmantojot Rīgas Centrālās bibliotēkas Apmaiņas krājumu vai arī iesaistot iedzīvotājus, aicinot dāvināt konkrēti pieprasītos grāmatu eksemplārus.

Akreditācijas procesa noslēgumā komisija tikās ar Ventspils novada pašvaldības pārstāvjiem – domes priekšsēdētāja pirmo vietnieku sociālajos, izglītības, kultūras un sporta jautājumos Gunti Mačtamu un Kultūras nodaļas vadītāju Juri Jopi. Komisija norādīja uz nepieciešamību rast risinājumu Usmas un Zūru bibliotēku darbības nodrošināšanai, palielinot darbalaiķu un darbinieka slodzes, lai bibliotēkas atbilstu akreditācijas nosacījumiem.

Akreditācija noslēgsies novembra nogalē, kad Latvijas bibliotēku padomes kārtējā sēdē tiks apstiprināti bibliotēku akreditācijas komisijas atzinumi, vai visas 13 mūsu novada pagastu bibliotēkas atbilst akreditācijas nosacījumiem, ja tā, – bibliotēkām tiek piešķirts vietējās nozīmes bibliotēkas statuss.

Ventspils bibliotēkas speciāliste darbā ar novada bibliotēkām

Sandra Picalcelma

Avots: Ventspils Novadnieks

Datums: 12-11-2024

Pašiem sava Polianna

◆ Ilggadējā Zorģu bibliotēkāre Aina Ezergaile saņem Bauskas novada galveno apbalvojumu

ANTRA ĒRGLE

Pēdējā desmitgadē ceļojot pa Latviju vai mūsupuē satiekot cilvēkus no citiem novadiem, no kultūras jomas pārstāvjiem neesmu dzirdējusi jautājumu – kas ir Zorģi? Kad nosaucu savu dzīvesvietu, vairākums saka – jā, es zinu, tur ir bibliotēkāre Aina Ezergaile! Šogad – visnotājā pelnīti, kā teic līdzcilvēki, – Ainaī piešķirts Bauskas novada galvenais apbalvojums «Zelta ozols», ko viņa saņēms valsts svētku sarīkojumā 15. novembra vakarā.

Aina ne tikai izveidojusi Zorģu bibliotēku par mazo Gaisma-pili, bet arī saliedējusi ciemata kopieni, mudinot uz aktīvu līdzdalību sabiedrības procesos un daudzpusīgajos notikumos, ko rīkojusi darba gaitā. Šogad Aina Ezergaile devās pensijā, kā ceļamaizi nākotnei novēlot – lai veidotos jauns aktīvo apmeklētāju kodols ar jaunām ģimenēm un bērniem, kas turpinātu vietējās tradīcijas. Intervijā «Bauskas Dzīveī» Aina Ezergaile atklāj, kā spējusi tik strauji mainīties līdzī laikiem un lauku bibliotēkai rast jaunu kultūras un izglītošanas lomu, vēl pirms šo misiju saprata nozares vadītāji valsts mērogā.

Kāda ir tava bērnbības bibliotēka?

– Tā bija bibliotēkāres Intas Lapkovskas bibliotēka Iecavas Sarkanajā skolā, bet par to man nav īpašu atmiņu. Sākumā profesiju plānoju pārtikas tehnoloģijās, bet bibliotēka nāca pēkšņi – vienā vakarā man pateica, ka toreizējā Imanta Sudmaļa bibliotēkā ir vakance, un nākamajā dienā bija jāpieņem lēmums. Tā bija jauna pasaule. Iestājot Kultūras darbinieku tehnikumā (tagad – Kultūras koledža). Paraleli mācījosi bibliotēkas zinības un strādāju. Padoņijas laikos bija cits gadsimts un cita bibliotēka. Tā atradās tagadējās ēkas otrajā stāvā, divās istabīņās 25 kvadrātmetru platībā. Tolaik bija kartīšu katalogi – sistematiskais un alfabētiskais, bija sarežģītāk grāmatas sakārtot pareizi.

Atceros, ka ciematā bija regulāri lasītāji kungi, kuri āra apavus atstāja ārpusē pie bibliotēkas durvīm un solīja jaunajai darbiniecei – ja grāmata būs laba, atnesīšu šokolādes konfektes, ja ne – stiklenītes! (smaida)

Ko tu uzskati par savu nozīmīgāko ieguldījumu darbā un dzīvē?

– Esmu piedzīvojis trīs paa-



GLEZNOŠANAS NODARBĪBAS Zorģos notiek vairākus gadus un sniedz prieku gan ciematniecēm, gan pašai rīkotājai.

dzēs, kas nāk uz bibliotēku – mani vienaudži, viņu bērni un tagad mazbērni. Ar laiku tu audz līdzī jaunajiem, mainies, ir jauni uzdevumi un mērķi. Man vienmēr bijusi blakus cilvēki, ar kuriem apspriest idejas un izdomāt, kā tās piepildīt, rakstot projektus atbalsta programmām. Nedrīkst stāvēt uz vietas, jābūt kustībā un jābūt, ko darīt tālāk. Sākām mazajā bibliotēkā, rīkojām darbnīcas kaimiņu atpūtas bāzē «Labirinti». Kad ienācām jaunās telpās un iekārtojām āra vidi, paverās jaunas iespējas.

Kad atnācu, sapratu, ka te ir mana istā vieta, kur vēlos būt un radīt kaut ko citiem. Bibliotēkā nemitīgi ir pārvērtības – kad ienāca internets, vajadzēja datorus un vietu, kur jauniešiem rakstīt kursdarbus. Pirmo mājaslapu izveidoju ar vietējā datorika palīdzību.

Man gribējās arvien pašai apgūt kaut ko jaunu. 2007. gadā sākām iekārtot ārtelpu un rīkot bērnu radošās dienas, Lielās talkas. Tagad te ir izveidojusies kopiena, nevis atsevišķi lasītāji. Ne vienmēr uz bibliotēku nāks visi, bet svarīgi, ka bibliotēkārs strādā plaši un atrod ko vērtīgu ikvienam.

Mainoties laikiem, arī pašākumi mainās, un es varu būt

laimīga, ka man ir bijusi iespēja organizēt tikšanās ar literātiem, mūziķiem, aktieriem, amatieru teātriem, rīkot gleznošanas stundas, darbnīcas, vingrošanu. Tas viss summējas pa pilienam, un veidojas lielas lietas. Bibliotēkā izlīkta gleznas, lai iepriecinātu cilvēkus. Svētkos nolieku ārā dekorus, radu prieku sev un citiem.

Visus 46 gadus bibliotēka bija manas otrās mājas, kaimiņiene Rasma no otrā stāva bija kā mana otrā ģimene. Noderīgs bija metodiskā centra atbalsts no Bauskas. Nelielos projektos ar vietējo cilvēku līdzdalību uzlikām lapiņi, grāmatu apmaiņas mājiņu, āra trenāžierus, iekārtojām dobes. Katrs sikums rada foršu sajūtu, ka tas ir izdarīts kopā. Man ir labas atciēbas ar vairākumu cilvēku, un viņi te grib atgriezties. Tas ir mans laiks, par kuru esmu ļoti pateicīga.

Tu joprojām nāc uz bibliotēku. Kā te jūties, kad esi apmeklētāja?

– Jūtos labi, jo varu būt otrpus galdam, brīvi parunāties, gleznot, vingrot, vienkārši pabūt šeit. Varu beidzot veltīt vairāk laiku grāmatu lasīšanai. Pusotru mēnesi pēc aiziešanas pensijā esmu laika trūkumā, jo tikša-

Ainas Ezergailes atziņas

«CĪLVĒKI bibliotēkāre profesiju uztver stereotipiski, domājot, ka tas ir vienveidīgi garlaicīgs darbs. Tā nu gan tas nav. Daudzu gadu garumā esmu veidojusi ap bibliotēku vidi, kas iedvesmo gan vietējos, gan tos, kuri atbrauc uz pasākumiem.»

«VIETĒJO NOVĒRTĒJUMS ir tā vislielākā balva. Kad izdevies noorganizēt pasākumu un cilvēki dodas mājās ar pozitīvam emocijām, tas ir vislielākais gandarījums. Manu darbu ir pamanījis arī citi. 2013. gadā saņēmu balvu «Eiropas gada cilvēks» par pilsonisko aktivitāti, izveidojot Zorģu bibliotēku par vietējo kultūras, izglītības un sabiedriskās dzīves centru. Tajā pašā gadā saņēmu atzinības rakstu no Eiropas Parlamenta par ieguldījumu Eiropas Savienības vērtību popularizēšanā. Man pašai sirdij miļš apbalvojums ir «Iecavas gada cilvēks», jo iniciatīva nāca no vietējiem iedzīvotājiem. 2022. gadā saņēmu apbalvojumu «Gada kolēģis». Nav īpaši jāizceļ apbalvojumi, ir jādara darbs ar prieku.»

«LIELĀKĀIS GANDARĪJUMS manā darbā ir bijusi spēja izveidot bibliotēku par vietu, kas ir atvērta ikvienam ciema iedzīvotājam. Viss sākās ar grāmatu, palīdzot cilvēkiem atrast zināšanas, vēlāk – domubiedrus. Novēroju, ka cilvēki no bibliotēkas nemaz nespēj mājās, vēlas parunāties, pastāstīt par hobijiem. Nolēmu – kāpēc gan bibliotēkā līdz ar grāmatu lasīšanu un informācijas meklēšanu nedot iespēju apgūt zināšanas? Tādēļ bibliotēka ir kļuvusi par izglītības un kultūras centru. Mans mērķis bija piesaistīt cilvēkus, rīkojot tādas notikumus, kas liek izvēlēties Zorģu bibliotēku. Lai ko es arī darītu, esmu secinājusi, ka kopā būšana rada vēlmi te atkal atgriezties.»

«KATRA DIENA NĀK ar jaunu uzdevumu. Pēdējos gados sarežģītākais ir bijis būt ne vien bibliotēkāre, bet arī dārzniece, grāmatvede, apkopēja, reizēm arī psihologe. Visas šīs prasmes jāapvieno vienā personā. Lauku bibliotēkāra darbs atšķiras no pilsētas bibliotēkas, kur katrs pilda vienu funkciju. Man to ir mīzums daudz. Vakaros reizēm jutos izzuvisi kā tuksnesis, kuram vajag malku ūdens, lai atkal varētu doties tālāk.»

«IR DIVI nozares cilvēki, kuri mani iedvesmo. Tā ir Liega Piešīna, Rakstniecības un mūzikas muzeja speciāliste, un Talsu bibliotēkāre un dzejniece Maija Laukmane. Liega aizrauj ar zināšanu dziļumu par literatūru un rakstniekiem, prasmi ar stāstījumu uzburt dzīvu ainu. No Maijas var pasmeltes iedvesmu katrai dienai. Viņa prot redzēt vairāk, sajūst spēcīgāk un saprast plašāk, nebaidās paust savas domas.»

«KATRAM dvēseles noskaņojumam, dzīves posmam ir sava grāmata. Es labprāt lasu grāmatas par izcilām personībām, latviešu aktieriem, rakstniekiem, mūziķiem, valstsviriem un valstsiesievām, ārstiem, zinātniekiem, inženieriem u. c. Dvēseli aizkustina Knuta Skujenieka un Imanta Ziedoņa dzeja.»

«MANI ĪPAŠIE MIRKLĪ ir rīti, kad pamosties ar sauli ļoti un zilām debesīm. Kad varu pavadīt laiku kopā ar ģimeni, bērniem un mazbērniem. Ik vasaru gaidu, lai atvaļinājumu pavadītu Jūrkalnē. Man šķiet, ka tā ir skaistākā vieta pasaule. Īpašas ir sajūtas: zāļu vāksnā Ligo rītā, rudens lapu smarža, migla, kas ceļas paņ plāvām. Daba ir mans sabiedrotāis, mans enerģijas lādīņš. Man daudz nevajag – ja esmu sakopusi savu vidi, iedzīnājusī sveces, tad šķiet, ka visa pasaule ir kļuvusi gaišāka.»

«IEDVESMA man rodas no došanas un ņemšanas principa. Latviešiem ir tāds teiciens – «Dots devējam atdodas». Spēks rodas no sadarbības. Ja redzu, ka cilvēkiem acis deg par ideju – kāpēc nemēģināt? Tas ir līdzīgi kā aktierim uz skatuves: ja atgriezenisko saiti viņš saņem no skatītājiem, es – no lasītājiem. Man nav sajūtas, ka es būtu viena bibliotēka.»

«MŪSDIENĪGAM lauku bibliotēkām nepietiek ar grāmatu registrēšanu vien. Viņām jāprot vienot kopieni, aprunāties ar cilvēkiem, savest viņus kopā. Lauku bibliotēkās noderētu apmaksāts pakalpojums, ka bibliotēkārs lasītājam, kurš vecuma vai citu apstākļu dēļ nespēj izkļūt no mājas, piegādātu literatūru. Laukos reizēm bibliotēka ir vienīgā kultūras vieta. Cilvēkiem jāgrib nākt uz bibliotēku. Savukārt bibliotēkām ir jābūt, jādzird un jāiepazīst vietējie ļaudis, jārunā vienā valodā. Bibliotēkāra un lasītāja komunikācija dod labu rezultātu sabiedrībai kopumā, tikai tā mēs varam kļūt gudri, vienoti un spēcīgi latviskajā identitātē. Cilvēks vienam vienam: ja mēs cits citu saklausīsim un cits citam palīdzēsim, dzīvosim daudz labāk.»

AVOTS: AINAS EZERGAILES VIŽĪTKARTE VIETNĒ BIBLIOTĒKA.LV.

nās ar cilvēkiem, kultūras notikumi aizņem katru dienu. (smaida) Ir jauni mazie mērķi, kam vēlos vairāk pievērsties, pavasarī veidošu savu puķu dobi. Man vēl nav miera, esmu

Avots: Bauskas Dzīve

Datums: 15-11-2024

mazajā Gaismaspilī

«Zelta ozols»



JŪRKALNE ir Ainas Ezergailes ikgadējā izbraukuma vieta, kuru viņa uzskata par skaistāko un mierinošāko pasaulē. FOTO NO PERSONISKĀ ALBUMA.

kustībā, un tā ir mana dzīve. Esmu pateicīga, ka dzīvoju Latvijā, kur ir zilās debesis, saule un zaļa daba.

Kam tu piešķirtu balvu «Zelta ozols»?

– Es par to esmu domājusi. Viens no maniem elkiem ir Imants Lancmanis, viņš jau to ir saņēmis, bet es iedodu otru. Nupat saņēmām Iecavas gleznotājas Tatjanas Pačukas-Rikānes grāmatu. Domāju, arī viņa pelnījusi balvu kā pasaulē pazīstama māksliniece.

Uzslavu pelnījis ikviens, kas no sirds un vēl vairāk dara savu darbu, un katram ir svarīgs novērtējums. Man ziņa par apbalvojumu bija kā sniegs uz galvas vasarā, bet esmu pateicīga, ka mans darbs ir novērtēts.

Es par savu darbu esmu gandarīta, Zorģu bibliotēka ir mūsu mazā Gaismaspils. Sākums nebija viegls, bet esmu kā Polianna – vienmēr visā un katru dienu no jauna atrodu labo, ko piepildīt un kas mani dara laimīgu. Es negribu, lai likvidē lauku bibliotēkas, jo tas ir kultūras centrs vietējiem cilvēkiem, vienai, cik viņu ir. Tām ir jāpastāv, kamēr vien to vajag cilvēkiem, jo cilvēki ir paši svarīgākie. ♦



RUNDĀLES PILS un parks ir Ainas bieži apmeklēti gan kā vēstures piemineklis, gan kā kultūras norišu vieta.

SAVĒJIE PAR AINU



Dzintra Pastare, atpūtas centra «Labirinti» saimniece:

– ZORĢU SABIEDRĪBAI ir ļoti paveicies ar Aina kā bibliotekāri. Viņa ir kā mūžīgi kvēlojoša ogļīte mūsu sociālajā dzīvē. Ainas urdošās idejas, mērķtiecība, centība un degsmie saliedē kopienas paaudzes neskaitāmos vērtīgos kopābūšana mirkļos, gādājot arī par estētisko ietēpumu. Sarīkoja pat ipašus Zorģu svētkus! Aina māc cilvēkus paslavēt, pateikties, netaupa labus vārdus. Viņa gādā par omulību, palīdz ikvienam, un katrs bibliotēkā varēja justies kā savējais. Silta pateicība Aina par nesavtīgu, bagātīgu devumu.



Rita Rasne, zorģeniece:

– AINA IR SAVĒJAIS cilvēks ar labu sirdi. Visi pasākumi Zorģos ir īsti svētki, viņa vienmēr veltījusi enerģiju un spēkus, lai visiem ir labi, par katru padomā, katru uzaicina, ir ista vietējās kopienas dvēsele. Dzīvoju Zorģos 17 gadus, pirmo reizi uz bibliotēku aizgāju, kad tā vēl bija vecajās, šaurajās telpās. Taču uzreiz mums izveidojās ļoti silta saikne. Pēc Ainas lūguma bieži cepu gardumus sarīkojumiem, bet es to darītu arī neprasot. Ainas aizrautība ielēk arī citus ko darīt sabiedrības labā.



Uģis Zāģers, zorģenieks, Iecavas pagasta iedzīvotāju konsultatīvās padomes vadītājs:

– BALVA IR godam pelnīta. Aina ir bijusi vietējās sabiedrības sirds un dvēsele. Viņa uzlikusi parauglātiņu tam, kādai vajadzētu būt lauku bibliotēkai un bibliotekārei ne tikai Bauskas novadā, bet visā Latvijā. Viņa rāda, kā ap bibliotēku pulcināt vietējo kopienu un tuvējās apkāmes cilvēkus ar interešu pulciņiem, koncertiem, lekcijām, sarunām. Cilvēkus pievilka Ainas sirsniņa un patiesums.



Liega Piešņa, kultūras žurnāliste:

– SPĒJA DARĪT DARBU ar visu sirds degsmi un iesaistīt citus, prasme bibliotēkā uzburt pilnīgi jaunu pasauli – tas ir galvenais Ainas talants. Viņa cilvēkos atver labākas īpašības. Kad pirmo reizi atbraucu uz Zorģu bibliotēku, viņa uzreiz radīja interesi ar savu personisko attieksmi. Aina mudina cilvēkus izglototies caur emocionāliem notikumiem. Pateicoties Aina, tagad vienmēr ielūkojos Zorģos garāmbraucot vai viesojos. Viņas darbs rāda, cik daudz var izdarīt arī bez naudas, bet ar pārliecību.



Maija Laukmane, Talsu bibliotekāre:

– LIELA PATIESĪBA ir gudrība, ka ar sirdi nedomā, ar sirdi jūt. Aina ir īsts sirds cilvēks. Pazīstamies daudzus gadus, taču redzējušās esam reti. Biežāka ir sarakste, bet arī tā rada teapatības sajūtu. Aina piemīt patiesu talantu kopt, mīlēt un skaisti cildināt darbu, ko dara. Vietu, kur dzīvo. Cilvēkus, kuri kopā ar viņu stāv savas vietas kultūras sardzē. No Ainas staro nesavtīga labvēlība un silnums. Aina Ezergaili var raksturot dažos vārdos – rāms miers, iekšēja intelīģence, prasme novērtēt un tālākot bagātības, kas koptas sirds apcirkņos.



Agnese Šakauskā, pašlaik Zorģu bibliotekāre:

– NEAPSAUBĀMI nopelnījusi novada balvu, jo visu dzīvi, enerģiju un brīvo laiku veltījusi Zorģu bibliotēkai. Es te pirmo reizi atnācu, kad bibliotēka vēl bija divās mazās istabās ar malkas apkuri. Tomēr arī šaurībā Aina prata radīt aicinošu noskaņu, tur gribējās atgriezties un vadīt laiku. Domāju, viņa savā būtībā nevar palikt mierā, bibliotēka un vietējie cilvēki būs Ainas sirdī vienmēr, viņa vienmēr būs šeit klātesoša.

Avots: Bauskas Dzīve

Datums: 15-11-2024

Ziemeļvalstu literatūras nedēļa Salas bibliotēkā

Ziemeļvalstu literatūras nedēļa ir projekts, ko ziemeļvalstīs administrē biedrības «Norden» (*Foreningen Norden Forbund*), bet Latvijā – Ziemeļvalstu Ministru padomes birojs sadarbībā ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centru. Nedēļas galvenais uzdevums ir ziemeļvalstu literatūras un kultūras iepazīšana. Šajā laikā bibliotēkās, skolās un citviet notiek lasījumi, stāstu stāstīšana, literatūras izstādes, debates, konkursi un citi pasākumi.

Šogad nedēļa notiek no 11. līdz 17. novembrim, un tā ir lielā lasīšanas nedēļa.

Ziemeļvalstu literatūras nedēļai ir divi kopējie lasījumi – Rīta stunda pašiem mazākajiem lasītājiem un Krēslas stunda – pieaugušajiem.

Šogad ir 80. gadadiena kopš Islandes neatkarības iegūšanas. Ziemeļvalstu literatūras nedēļā atzīmēsim šo vēsturisko notikumu, tāpēc galvenā uzmanība tiek pievērsta Islandei un tās bagātīgajam literārajam mantojumam. Nedēļas tēma ir «Brīvība ziemeļos».

Salas bibliotēkā šodien, 12. novembrī, plkst. 17.00 aicinām uz Ziemeļvalstu literatūras nedēļas Krēslas stundas lasījumu. Pasākuma laikā būs iespēja klausīties Māras Bitānes ceļojuma iespaidus Islandē.

Bibliotēkā novembrī ir apskatāma literatūras izstāde no bibliotēkas krājuma «Ziemeļvalstu stāsti».

Ruta LAVRINOVIČA,
Salas bibliotēkas
vadītāja

Avots: Brīvā Daugava

Datums: 12-11-2024

Izzina Ziemeļvalstis

No 11. līdz 17. novembrim arī Latvijā norisinās ikgadējā Ziemeļvalstu literatūras nedēļa, kuras laikā interesenti var iepazīt šo zemju literatūru un kultūru. Šogad galvenā tēma ir "Brīvība ziemeļos", īpašu uzmanību veltot Islandei, kas atzīmē 80. gadadienu kopš neatkarības iegūšanas.

Arī Smiltenes bibliotēkas Bērnu apkalpošanas nodaļa aicina bērnus un pusaudžus uz Ziemeļvalstu Literatūras nedēļas pasākumu, kas bibliotēkā notiks trešdien, 13. novembrī, pulksten 13.

Pasākumā varēs klausīties lasījumu no Islandes autora Rana Fli-

genringa grāmatas "Vulkāns" par raibu tūristu pūli, kas sastopas ar vulkāna izvirdumu, piedalīties interaktīvā mācību platformas "Kahoot!" spēlē, kas ļaus pārbaudīt zināšanas par Ziemeļvalstīm, kā arī uzzināt interesantus faktus par Ziemeļvalstu kultūru un vēsturi, informē Sanita Lārmane, Smiltenes bibliotēkas vecākā bibliotekāre.

Viņa atgādina, ka no šī gada septembra Smiltenes novada bibliotēkas Bērnu apkalpošanas nodaļa Gaujas ielā 1, ņemot vērā lasītāju lūgumu, ir atvērta arī katra mēneša otrajā sestdienā no pulksten 10 līdz 15. Darba dienās, kā ierasts, nodaļa atvērta no pulksten 10 līdz 17. ☑

— Sandra Pētersone

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 12-11-2024



IEPAZINA BIBLIOTEKĀRA PROFESIJU

Šogad oktobrī jau divpadsmito reizi Latvijas skolās norisinājās ikgadējā Karjeras nedēļa, kuras tematika šogad bija "Izglītība un karjera ikvienam".

Karjeras nedēļa aktualizē savlaicīgas un apzinātas tālākās izglītības un karjeras izvēles nozīmi veiksmīgas personiskās dzīves veidošanā. Tās laikā ir iespēja iepazīt un plānot savu nākotnes nodarbošanos, tikties ar dažādu profesiju pārstāvjiem, kā arī apmeklēt uzņēmumus un karjeras konsultācijas.

Lai iepazītos ar bibliotekāra profesiju, Rēzeknes 2. bibliotēkā-CB filiālē oktobrī viesojās Rēzeknes 6. pamatskolas 2.b un 5.b klases skolēni. Viņiem bija ie-

spēja uzzināt vairāk par bibliotekāra profesiju un bibliotēkas darbu, iepazīties ar izkārtojumu bibliotēkā un grāmatu lietošanas noteikumiem. Ekskursija pa bibliotēku deva iespēju vērot bibliotekāro darbu, uzdot jautājumus un pašiem veikt bibliotekāra dažādus darba uzdevumus.

Prieks par izrādīto interesi!

Sanita ALBERHTA,
Rēzeknes
2. bibliotēkas-CB filiāles
vecākā bibliotekāre
Vijas KASPARENOKAS foto

Ingas Ābeles domu telpā

INESE ELSIŅA

31. oktobrī Madonas novada bibliotēkā un pirms tam – Varakļānu bibliotēkā ar sanākušajiem tikās rakstniece Inga Ābele.

— Šodien devāmies uz Varakļāniem, un tur, kur ir bibliotēka, ir tādas rozā kolonas! Gaiša, augsta vieta! — ienākot Madonas grāmatu krātuvē, priecējās rakstniece. Uz galdiem smaržoja viņas atvestie āboli, bet sarunas gaitā, ko aizraujoši vadīja bibliotekāre Sarmīte Radiņa, viešņas atbildes bija tik tīras, pieredzē iesmeltas un arī godīgi saturīgas. Inga Ābele nedzīvo pa virsu nekam, ir kā gaisa balona pasažiere, kas redz kopskatu un atsedz detaļas.

— Pēc manas izjūtas esmu atbraukusi uz Gaismas pili pašā tumšākajā dienā. List, un ir Visu svēto dienas priekšvakars, — aizdomājās literāte. — Nora Iļkšena reiz teica: "Ja gribi iemīlēt Latviju, iemili novembri!" Mums visiem, protams, ir vasaras skaistās patiesības, bet šī ir novembra patiesība, kad grimsti un aizvien dziļāk laidies tumsas dzelmēs. Rakstniekiem un lasītājiem novembris ir vislabākais laiks. Tad netraucē nekas, kas ārpusē. Vasarā ir dokes un dārzi, jūrmala ar sauli un bērniem, bet tagad ir miers. Novembrī viss ir iekšup, ir domu pasaule, kurā gremdēties; krāsas paliek ārpusē, ir tikai Latvijas pelekais.

— **Kur piedzimst romāns, un kur — dzeja?**

— Tas ir jautājums par formu un koncentrāciju, — pārdomās gremdējās Inga Ābele. — Romāns ir izklidēta gaisma, bet dzeja ir spēcīgs lāzers, tik isā formā jāprot pateikt tik daudz. Dzejolim pati forma ir saturs, kaut dzejai tāpat kā romānam ir arī struktūra. Autoriem, kuri vairāk domā struktūrās, romāni ir veiksmīgāki. Man tas ir kā gleznot — kad rakstu, dažkārt aizpildu vienu laukumu, kas varētu būt jau pie beigām, tad citu, pēc laika — vēl kādu pa vidu. Gribu iemācīties rakstīt arī lineārā struktūrā no sākuma līdz beigām, bet esmu secinājusi, ka lūgā pat ir interesantāk, ja zini jau beigas, kur precīzi gribi nonākt, un tad atkāpies, atkāpies — aizej uz



Madonas novada bibliotēkā ar interesentiem tiek rakstniece Inga Ābele.

AUTORES foto

sākumu, lai atkal ietu uz beigām. Tas ļauj nenoklist, jo kur gan varētu nonākt, ja nebūtu priekšstata par beigām! Pa ceļam, protams, ir visādi brīnumi: man patīk gan malkas, gan žagaru celiņi, tāpat purva celiņi — reizēm no galvenā stāsta virzības aizvērzos uz malām. Tas darbam dod kuplumu, bet ir jāzaglabā virzība uz priekšu. Citādi sanāk kā plūdi Daugavā, kad ūdens iet pāri, ir pilni dārzi un meži, bet uz priekšu netiec.

Man lieli darbi ir liela mikla, un šodien es būtu atbraukusi ar daudz vieglāku sirdi, ja man līdzī būtu romāns par Aspaziju. Romāns par Aspaziju top kā daļa no grāmatu cikla "Es esmu...". Pār divpadsmit latviešu klasiķiem. Piekritu rakstīt, jo bija izrāde Jaunajā Rīgas teātrī Māras Ķimeles režijā "Aspazija. Personīgi", un tad mani uzrunāja... Darbs top lēni. Tikai nesen atradu svarīgus materiālus un pēdējo punktu — "kāpēc". Grāmata ir jāizgaida. Varbūt līdzīgi kā makšķerniekam zivs.

— **Tavas domas par valodu.**

— Manuprāt, ista blīvuma nav, jo vairāk iedziļinies, jo visā var atrast kustību. Kā kustību saglabāsi, ja cauri neiespīdēs gaisma? Ja sākas ierūsēšana, vienveida darbošanās, ļoti gribas un vajag izkustēties! Pēdējā laikā ir grūtības ar skaustu, jo daudz sanāk sēdēt, lasīt, rakstīt. Tad sevi apstādīnu un dodos uz *ciġun* nodarbību. Aspazijai ir "Sidra šķidrums", kur

Guna ir tā, kam šķidrums pieder. Ķīniešu senajā mācībā "ci" apzīmē enerģiju un "gun" apzīmē to, kas to pārvalda. Redz, kāda valodā sakrītība! Man ļoti palīdz vingrinājums, kad ar rokām griežu astoņņiekus. Kad tā izdaru, rodas liels vējš un kustība un kaut kas atnāk vaļā. Bieži, pamostoties no rīta, man jau ir stress, ka neesmu pabeigusi romānu, ka jāraksta. Bet darbs pie datora uzkrājas, nogulsņējas, kaut kas ķermenī nobloķējas. Inguna Ribena reiz teica, ka saviļņotos ūdeņos kalnu gali neatspīd. Lai cik nemierīgs laiks, lai kā gribētos romānu ātrāk pabeigt, svarīgi atbrīvot savu prātu tā, lai nebūtu saspringuma. Ja nekas nekustas, neriņķo, ir bēdīgi. Svarīga ir plūsma; lai uztraukums nenobloķē, lai veidojas raksts.

— **Tavas sarunas ar cilvēkiem ir kā dvēseļu pāri plūšana. Ko tev nozīmē Līdija Lasmane-Doroņina?**

— Nākamgad 28. jūlijā Lidijai būs 100. Tā ir laime, ka viņa vēl ir ar mums. Katram ir savs ceļš, nevaram salīdzināties, varam ieteloties, kā ir būt otra pēdās. Kad dejotājai Vijai Vētrai tuvojās simtgade, viņa ļoti gribēja lidot gaisa balonā, un mēs Siguldā viņu izvizinājām. Kad nolaidāmies pļavā, viņa lūdza iziet rotaļu, kur visi sastājas aplī un, nedaudz padejojot, iekāpa otra pēdās. Tad tikai sapratu, cik grūti ir būt otra pēdās. Interesantāk, protams, ir nokļūt otra cilvēka

iekšējā pasaulē.

— **Kā ar teātri un lūgām? Kā ir redzēt savu lugu uz skatuves?**

— Teātri ir gan veiksmes, gan neveiksmes. Es pārsvarā esmu piedzīvojusi veiksmes. Man patīk tas, ko klāt pieliek režisors vai aktieris, bet ir bijis, ka darbs ir sasteigts un nav tik precīzi izlasīts tas, ko esi vēlējies pateikt. Tad var piedzīvot sajūtu, ka cilvēki nesaprot vai noraida, un ir ļoti smagi. Skatītājs ir pucējies, uz teātra izrādi braucis lielu gabalu, aktieris savu mūžu veltījis, lai spēlētu, un nekā. Tāpēc rezultātā visam ir jābūt ļoti pārdomātam. Ir jābūt milzīgai atbildības sajūtai, jo dārgākais, kas ir cilvēkam, ir viņa laiks. Pēc izrādes noskatišanās jābūt izjūtai, ka laiks ir pielikts klāt, nevis atņemts.

— **Citātos no iepriekšējiem darbiem nereti parādās milzu spriedze, pat izmīsums.**

— 90. gados un vēlāk patiešām man rakstot bija liela izmīsums sajūta. Tagad, kad tuvojos ticības noslēpumam (un tam palīdz tuvojies arī Lidija Lasmane-Doroņina), nav vairs izmīsums, nav tā eksistenciālisma, kas bija jaunībā un kas nereti jaunos gados ir daudziem — "kāda vispār kam jēga"? Šobrīd man ir apjauta, ka, protams, ir arī ziema, bet zemē, tās apakšējā slāni taču dus graudi, jaunie asni; ir nāve, bet tas nebūt nav gals! Beidzot pie manis ir atnākusi nezūdoša, tādas tālākas perspektīvas izjūta.

Avots: Stars

Datums: 08-11-2024



PERSONĪGIE STĀSTI UN ATZIŅAS

18. oktobrī Rēzeknes Centrālajā bibliotēkā VKKF projektā "Vārda mākslinieki tuvplānā" bija interesanta tikšanās ar diplomāti un rakstnieci Annu Žiguri, piesaistot plašu interesentu pulku. Pasākuma vadītāja kultūržurnāliste Liega Piešiņa uzsāka sarunu par A. Žigures daudzpusīgo dzīvi, akcentējot viņas ieguldījumu literatūrā un diplomātijā.

A. Žigure dalījās pieredzē par to, kā pie viņas "atnāk" grāmatas. Viņa ir Edvarda Virzas un Elzas Stēstes mazmeita, rakstīt grāmatas sāka vēlu, taču daudz tulkoja. Studijas Tartu Universitātē viņai bija svarīgas, un došanās uz Tartu nebija bēgšana no mājām, bet gan apzināts solis, jo Latvijas augstskolās tajā laikā bija liels konkurss. Sarunā viņa dalījās arī ar atmiņām par dzīvi komunālajā dzīvoklī, kur kaimiņi bija radoši cilvēki, un kultūras pasākumi bieži norisinājās ap viņiem. A. Žigure uzsvēra, ka, tā kā citu dzīvi nepazīna, pieņēma to,

kā bija, pat ja tas nebija viegli.

A. Žigure pašlaik strādā pie grāmatas par savu vectēvu Edvardu Virzu, atzīstot, ka ir grūti rakstīt par cilvēku, kuru nekad nav satikusi. Ceļojot pa Virzas vietām Romā, viņa sajuta motivāciju un vēlmi pastāstīt par E. Virzas dzīvi un darbu, jo viņš bija ļoti daudzšķautņaina personība.

Runājot par savu diplomātes karjeru, A. Žigure uzsvēra, cik svarīgi ir godīgi stāstīt par Latviju un kā pozitīva attieksme no somiem pret neatkarību atguvušo valsti ietekmēja viņas darbu. Vieš-

ņa arī dalījās ar novērojumu, ka somi lasa vairāk nekā latvieši, un to var izskaidrot ar valsts politiku, kas veicina lasīšanu un atbalsta autorus. Visbeidzot viņa pieminēja, ka Latgalē radu nav, tāpēc pirmo reizi šajā novadā ieradās vēlu. Ir apmeklēta Abrene, Balvi, Viļāni un arī citas vietas.

Pasākums bija bagāts ar personīgiem stāstiem un vērtīgām atziņām par literatūru, kultūru un identitāti. Īpašs paldies visiem apmeklētājiem par viņu klātbūtni un aktīvo līdzdalību, kas padarīja šo pasākumu vēl īpašāku!

"LATGALES ŪDENSROZEI" – 10!

2. novembrī plkst. 11.00 Rēzeknes Centrālās bibliotēkas lasītavā aicinām uz tikšanos ar literātu kopas "Latgales ūdensroze" dalībniekiem. Biedrībā "Latgales ūdensroze" ir apvienojušies radoši cilvēki no Viļāniem, Rēzeknes pilsētas, Rēzeknes un Preiļu novada. 2014. gadā dibinātajai biedrībai šogad 10 gadu jubileja.

Pasākumā literātu kopas dalībnieki kavēsies atmiņu stāstos par 10 gados paveikto un piedzīvoto, notiks kopkrājuma "Tev pieder zvaigznes, tev

pieder ceļš" prezentācija. Klātesošie varēs baudīt Jāņa Matvejenko muzikālo priekšnesumu.

Lasītavā var apskatīt tematisku izstādi "Latgales ūdensrozei – 10", kā arī grāmatas no bibliotēkas krājuma, kurās publicēti "Latgales ūdensrozes" autoru darbi!

Uz tikšanos Rēzeknes Centrālajā bibliotēkā! Aicināti visi interese!

Anita GAIDULE,
Rēzeknes Centrālās bibliotēkas
lasītavas vadītāja

TIKŠANĀS AR NORU IKSTENU

15. novembrī plkst. 13.00 Rēzeknes Centrālā bibliotēka aicina uz tikšanos ar rakstnieci Noru IKSTENU. Pasākums notiek, istenojot VKKF projektu "Vārda mākslinieki tuvplānā", lai popularizētu oriģinālliteratūru, nodrošinātu literāro pasākumu pieejamību plašai sabiedrībai Rēzeknes pilsētā un reģionā un veicinātu latviešu autoru atpazīstamību.

Nora Ikstena raksta stāstus, romānus, biogrāfijas un esejas. Darbi tulkti angļu, vācu, franču, krievu, igauņu, lietuviešu, maķedoniešu, dāņu, zviedru, gruzīnu, hindu, itāliešu valodā. Rakstniece aktīvi iesaistījusies valsts kultūrpolitikas veidošanas procesos. Viena no Latvijas Literatūras centra dibinātājām,

Ventspils Starptautiskās Rakstnieku un tulkotāju mājas idejas autore, piedalījusies literatūras festivālā "Prozas lasījumi", bijusi Nacionālās kultūras padomes priekšsēdētāja.

Saņēmusi Izcilības balvu kultūrā kā 21. gadsimta pirmo divu gadu desmitu pasaulē atpazīstamākā Latvijas rakstniece (2018),

kura tajā pašā gadā pārstāvēja Latviju arī Londonas grāmatu tirgū.

Pasākuma laikā būs iespēja uzziņāt vairāk par rakstnieci, kā arī uzdot viņai jautājumus. Pasākumu vadīs kultūras žurnāliste un literatūras eksperte Liega Piešiņa.

Sagatavoja

Aija MIKELE-STRUŠELE

Viena diena Salacgrīvā

Salacgrīvas bibliotēku nule sasniegusi grāmata *Gaismas pils Salacas krastos*, kas stāsta par grāmatu krātuvēm piejūrā turpat 100 gadu garumā. Te bibliotēkas mūžs mērāms jau 122 gadu garumā, un tā turpina uzturēt vietējos vilkmi pēc drukātā vārda vērtībām, pulcina pilsētas un apkaimes iedzīvotājus uz dažnedažādiem kultūras pasākumiem, goda vietā liekot Grāmatu. Kultūrvēsture un novadpētniecība arī mūsdienās ir Salacgrīvas bibliotēkārū uzmanības lokā.

Pētot mūspuses kultūrvēsturi, ar interesi izlasīju avīzē *Latvija* 1930. gadā publicēto B. Asmens iespaidu kolāžu *Viena diena Salacgrīvā*. Autora redzējums arī mums ļauj palūkoties uz pilsētu pie jūras un Salacas krastos pirms 94 gadiem.

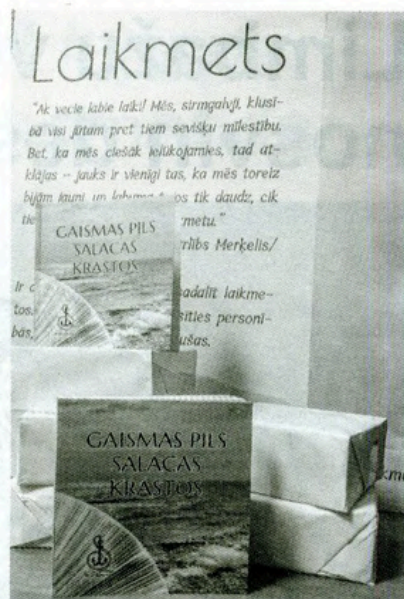
Nekur saule norietot nedod tik skaistu atspīdumu kā Salacas upes grīvas dzelmē, no šāda Salacgrīvas pilsētiņas nama otrā stāva loga raugoties jūrā, kur tālu apvāršņa malā nozūd ugunīgā ripa. Paraugāties tikai tad uz leju un jūs redzēsāt brīnumus upes dziļumos, liekas, ka jūra spēj tur atspoguļoties un līdz ar to varenā, lai arī rietošā saule. Jā, jūras un pasaules milzeņi dara skaistu Salacgrīvu, kur beidz tecēt zušu, nēģu un lašu bagātā upe.

Salacgrīva nav liela pilsēta, tikai drusku pāri par tūkstoši sniedzās viņas iedzīvotāju skaits, bet še dzīvo patīkami, dziļi simpātiski ļaudis, kuri var lepoties, ka viņu starpā mājā miers un satīcība. Uz jautājumu, cik domnieku pilsētas domē, pilsētas

valdes sekretārs man atbildēja: "12". "Pie kādām partijām jeb politiskām grupām tie pieder?" "Visi bezpartejiski, visi vienbalsīgi", atbildēja vienmēr smaidošais un laipnais A. Tamisars.

Pilsētas galva, aptiekas īpašnieks J. Liepiņš personīgi izvadā pilsētas apmeklētājus un izrāda viesiem visas interesantās vietas, neliegdams paskaidrojumus. Neaizskarot sāpīgos ostar, tilta un noliktavu – šķūņu jautājumus, pilsētas galva iepazīstina mūs ar pilsētas arhīvu, kas raksturo Salacgrīvas pagātni un tagadni. Viņš aizved mūs arī uz pilskalnu un kapiem. Kņaza Gurko kapenēs mēs redzam postu, kas kara un revolūcijas laikos. Kāds sievietes galvas kauss kaut kur blakus atvērtam zārkam mētādamies rāda, kā aiziet pasaules godība, kā augsti dzimušai gaišībai pēc nāves ne vienmēr mierīga dusēšana. Vietējās pareizticīgo draudzes pienākums gan būtu rūpēties par savu ticības brāļu kapu uzkopšanu.

Salacgrīviešu viesmīlībai nav robežu. Ar pusdienām mūs pacienā pilsētas valdes priekšsēdētājs Rob. Bērziņš savā grāmatām bagātā dzīvoklī, kur rosīgas saimnieces rokas pasniedz pašu ražoto. Pilsētas galva pacienā ar pusdienām Biedrības namā. Pēc tam brauciens jūrā, ostar apskatīšana. Bet naktī, drīzi pēc pusnakts, humora pilni salacgrīvieši mūs pavada uz autobusu, ar kuru, līdzņemot vislabākos iespaidus, dodamies atpakaļ uz Rīgu, lai pastāstītu arī citiem par pilsētiņu Vidzemes jūrmalā, kur pa vasaru uzturas



apgabaltiesas darbinieki Daukša, Leitans, Konradi u.c. Te mierā dzīvo arī ģenerāļi Kalniņš un Simanovičs. Bet pāri par visu savu svētību novēl mācītājs Celmiņš, ministru prezidenta brālis.

Biedrības *Bibliokūģis «Krišjānis Valdemārs»* ar Limbažu novada pašvaldības un mūspuses tālbraucēju kapteiņu finansiālu atbalstu izdotās grāmatas *Gaismas pils Salacas krastos* atvēršana paredzēta pirms Ziemassvētkiem, pulcējot dažādu gadu bibliotekārus un visu paaudžu lasītājus.

Gints ŠIMANIS

Avots: Auseklis

Datums: 13-11-2024

Sabiedrotais tumšiem rudens vakariem – grāmata

◆ **Straupes bibliotēkā, valsts svētkus sagaidot, izveidots tematisks vēstures grāmatu un materiālu studs par mūsu valsts dzimšanu un izaugsmi.**

Bibliotekāre Gunta Blaumane stāsta, ka novembrī skolēni biežāk nāk uzmeklēt grāmatas un materiālu apkopojumus par Latvijas vēsturi. Pieaugušo lasīšanas paradumus svētki ietekmē mazāk, tie esot vairāk atkarīgi no darza darbiem. Sezonalitāte lauku bibliotēkā ir izteiktā. Vasarā – klusāks laiks, bet rudenī, kad izaudzētais novākts un no-

glabāts pagrabos, līdz ar gājputnu aiziešanu atgriežas pastāvīgā lasītāji. Un Straupē to ir vairāk nekā 300. Par lasītāju izvēlēm tumšajiem rudens vakariem stāsta bibliotekāre.

- No ārzemju autoriem iecienīta ir Lūsinda Raiļija, uz viņas "Septiņām māsām" jāveido piekrasts. Lārs Keplers ir pieprasīts, kopumā biežāk prasa skandināvu autoru darbus un kriminālromānus. No latviešu mūsdienu literatūras gaida Daces Judinas grāmatas, ieinteresēta arī Zanes Daudziņas "Bērniņa komunālajā". Vēlme lasīt latviešu literatūras klasiku vairumam šķiet beidzas līdz ar obligātās literatūras saraksta pieveikšanu skolā. Viena bijusi latviešu literatūras skolotāja man tā arī pateica – dod man jebko, tikai ne latviešu literatūru. Cilvēkam gribas pārmaiņas. No

avīzēm un žurnāliem lasīšanai uz vietas visbiežāk prasa "Druvu". Jaunieši ņem arī biežākus izziņoņos izdevumus. Cik es vēroju, tad apgalvojumi, ka jaunā paaudzē tagad ieņemusi telefonos un datoros, grāmatas vairs nelasa, ir pārspīlēti. Lasa, pat ļoti cītīgi. Ir viens pirmās klases puika, kuram tā patīk grāmatas, ka viņš ar savu aizrautību pavēl arī klases biedrus. Nu jau starpbrīdī nāk vesels bariņš, apspriežas un izvēlas, ko lasīt. Iepazīt grāmatu pasauli bērnu darza audzinātājas ved uz bibliotēku mazos. Nesen rādīju viņiem senākus izdevumus vecajā drukā, un viena meitenīte prata tekstu izlasīt, turklāt raiti. Es pati grāmatas sāku lasīt piecu gadu vecumā, un man patīk to darīt joprojām, tāpēc priecājos, ka šurp nāk bērni. Būs bibliotēkā lasītāji arī pēc 10 un 20 gadiem! □



◆ **ĪPAŠAIS PIEDĀVĀJUMS.** Sagaidot valsts svētkus, Straupes bibliotekāre Gunta Blaumane izveidojusi tematisku vēstures grāmatu un materiālu studu par mūsu valsts dzimšanu.

Avots: Druva

Datums: 15-11-2024

Liepājnieki atklāj bibliotēkas noslēpumus

◆ LINDA KILEVICA

Sākt rītu ar dzejas jogu, bet vakaru pavadīt "Literatūras ballītē" bija iespējams sestdien, kad Liepājas Centrālā zinātniskā bibliotēka svinēja savu 247. dzimšanas dienu akcijā "Atver bibliotēku". Pretēji ierastajam klusumam un nopietnībai tās trīs stāvos valdīja kņada un jautrība.

Pirmajā stāvā aiz Grunta zāles grāmatšēja Aira Rimbeniece, šķiet, paveic brīnumus. Galīgi pa vienai lapiņai izjukušas un pat suņa sagrauztas grāmatas viņa salīmē, sašuj pa burtniņām, ieliek atpakaļ vākos ar glītu, apaļu muguriņu, dāvājot izdevumiem otru dzīvi.

"Man dažas izjukušas Bībeles no sendienām, tāpēc bija interesanti atnākt un paskatīties, kas šeit notiek. Saprotu, ka te saglāj neapglābjamo, var salabot pat tā saucamās vienlapītes – grāmatas, kas izirušas pa lapiņai," stāstīja apmeklētāja Aija Pennevisa.

Ar divām čaklām rokām grāmatšējai ir par maz, talkā nāk adata, ilens, nazis, āmuriņš un arī pamatīga tehnika – "veco, labo laiku" stēllītes, šķēres, giljotiņa un preses – katra 25 kilogramus smaga, kuru cilašanai grāmatšējai "saņem savu sievišķību", nosmējās A. Rimbeniece.

Ar divām čaklām rokām grāmatšējai ir par maz, talkā nāk adata, ilens, nazis, āmuriņš un arī pamatīga tehnika – "veco, labo laiku" stēllītes, šķēres, giljotiņa un preses – katra 25 kilogramus smaga, kuru cilašanai grāmatšējai "saņem savu sievišķību", nosmējās A. Rimbeniece.



Izrādās, ne visas grāmatas ir pareizi izveidotas, Aijai Pennevisai (no labās) atklāj grāmatšēja Aira Rimbeniece. "Grāmatīņu jāvar sarullēt. Ja tā nepareiza, tad laužas un sprūst, jo izdevējs ir iedevis nepareizā virzienā papīru," viņa stāsta.

EGONA ZIVERTA FOTO

Abonementa telpās varēja nolist Dzejas kaktā, palasīt kādu iemīļotu krājumu un uz lielas lapas izrakstīt iepatikušos citātu. Tie, kas lasīt rakstīt tikai vēl mācās, izpauzās zīmējot. Aija ar meitām Jasmīni un Madaru, noskatījušās un piedalījušās interaktīvā teātra izrādē "Piedzīvojumi ārpus lappusēm", izveidojušas

grāmatzīmes. "Vecākā meita ir liela lasītāja, kopš lasītprasme nostiprinājusies," lepojās mamma. "Viņai ir savas intereses, es tikai nemanāmi varu ietekmēt lasīšanu." Jasmīnei patīkot lasīt par kaķiem un suņiem, taču izlasījusi arī grāmatu par pasaulības pētniekiem.

Bibliotēkas dzimšanas dienā strādāt ir pavisam citādi nekā

ikdienā, pauza bibliotekāres Skaidrīte Smilks un Baiba Paškus. "Visas durvis vaļā, skan mūzika. Nav diena, parastā," uzsvēra S. Smilks. Tomēr arī citās dienās bibliotēkas durvis virinās visu laiku. Nāk daudz bērnu, arī kopā ar mammām, omammām un opjiem, lasa uz vietas un ņem grāmatas uz mājām.

"Pieprasītākās grāmatas gaida rindā, tāpat mums ir plaukts "Liepājnieki lasa", par kuru stāstām, un cilvēki ņem tās grāmatas. Rezervāciju ir ļoti daudz. Uz Zanes Daudziņas "Bērnu dienām Komunālajā" ir fantastiska rinda, tāpat daudzi gaida Sandras Kalnietes "Māte sieva. Sieva māte. Meita sieva", Valentīnas Freimanies "Antigones likums", Imanta Freiberga autobiogrāfisko grāmatu," atklāja B. Paškus.

Pārdomas ne tikai par grāmatām, bet visdažādākajām dzīves tēmām raisīja citātu spēle. Teksta un skaņas darbnīcā kopā ar Dianu Lelis un Ievu Matveju ikviens varēja kopīgi radīt audio stāstu, gatavojot dzejas kolāžas no tekstiem, kas paglābti no izmešanas. "Piektdien ierakstījām kādas četras stundas visas bibliotēkas skaņas, ir gatava skaņas ainava, kuru papildināsim ar dalībnieku vokāliem, viņi izdziedās vai ierunās tekstus, ko radījuši," pastāsta D. Lelis.

Dalīties atziņās par izlasīto varēja "Saruņās ar un par Liepājas grāmatu klubiem", darbojās "Grāmatu rakstīšanas un izdošanas darbnīca", bet dienas noslēgumā kāpņu telpā Literatūras ballītē spēlēja dīdžeji, kuru mūzikas priekšnesumus iedvesmojušas liepājnieku iemīļotas grāmatas. ◆

Avots: Kurzemes Vārds

Datums: 14-11-2024

Lasa par vietējiem, meklē darba piedāvājumus



Vārmes bibliotekāre Edīte Krasnopa novērojusi, ka Kurzemnieku lasa daudzi: meklē gan darba sludinājumus, gan rakstus par pazīstamiem cilvēkiem un jaunāko informāciju.

Vārmes bibliotekāre Edīte Krasnopa stāsta: „*Kurzemnieku* vīratēvs agrāk abonēja. Kad viņš aizgāja aizsaulē, mums ar vīru avīzes nebija divus mēnešus. Es nodomāju: strādāju bibliotēkā un vakarā, mājās ejot, avīzi paņemu – varēsim izlasīt. Tā nenotika, jo vienmēr kāds to jau bija paņēmis. Tā nu tagad *Kurzemnieku* abonēju.”

ŽURNĀLUS PASŪTA LABDARI

Bibliotekāre abonē tās avīzes un žurnālus, ko vārmenieki grib lasīt. Tā kā pagasts atrodas pusceļā starp Kuldīgu un Saldu, no laikrakstiem tiek pasūtīts *Kurzemnieks* un *Saldus Zeme*. Pārējie ir žurnāli: *Privātā Dzīve*, *Mājas Viesis*, *Patiesā Dzīve*, *Ir, Ilustrētā Zinātne* un vēl citi. „Jāskatās pēc finansējuma. Katru gadu preses izdevumiem cena kāpj, tāpēc šogad bija jāizvērtē, kurus abonēt.” E.Krasnopa atklāj, ka vairākus gadus lasītāju vidū ir labdari: „Viens par savu naudu pasūta žurnālu *Ir*, otrs – žurnālu bērniem *Baltais Valis*.” Jauniešiem lasīšanas paradumi esot mainījušies, tāpēc vairākus izdevumus viņa vairs nepasūta. Pašu novada avīzi *Kurzemnieks* lasot daudzi: vieni ņem uz

koties skatās darba sludinājumus. Lasa par Vārmī rakstīto, par pazīstamiem cilvēkiem,” novērojusi bibliotekāre.

NOTIKUMIEM BAGĀTS GADS

Šogad bibliotēkai nosvinēta 100. gadskārta. E.Krasnopa turpina vākt materiālus par Vārmes vēsturi un atmiņu stāstus.

Kopš pavasara sadarībā ar *Kino punktu* te tiek rādītas jaunākās filmas, un cilvēki esot pateicīgi, jo visiem nav iespējas aizbraukt uz kinoteātri pilsētā. „Svētdienās visi kopā skatījāmies seriālu *Pansija pilī*. Atnāca ap 17 cilvēkiem. 17. novembrī varēs skatīties filmu *Zeme, kas dzied*. Peļņu no tā negūstu, jo par visu jāmaksā, bet es vēlos savējiem dot iespēju redzēt jaunāko kino.”

Rudens brīvlaikā bērniem katru dienu bijusi kāda nodarbība: „Lai viņus iesaistītu lasīšanā, vajadzīgs *cepums* jeb motivēšana. Sadarbībā ar pagasta pārvaldi un pašvaldību, kas deva autobusu, ar bērniem bijām aizbraukuši uz Ventspils akvaparku. Par ieejas biļetēm maksāja vecāki, ceļš par brīvu, pēc tam bija pikniks.” Bibliotekārei ir iecere decembrī iemēģināt āra lasīšanas klajumiņu un taisīt Ziemassvētku

Avots: Kurzemnieks
Datums: 15-11-2024

Bibliotēka – nemitīgā apritē

Mūsdienās bibliotēku vairs nevar saukt par grāmatu krātuvi, jo tā kļuvusi par informācijas apmaiņas centru, – tas labi redzams Turlavas bibliotēkā, kur grāmatas plauktos neiegulst uz ilgu laiku, vienlaikus notiek izstādes, var lasīt jaunākos preses izdevumus, piekļūt interneta datu bāzēm un tāpat bez maksas izmantot elektroniskus pakalpojumus.

ČAKLI GAN LIELI, GAN MAZI

Bibliotēkas vadītāja Sandra Brantevica stāsta, ka reģistrēts ap 430 lietotāju un tai skaitā ir ne tikai turlavnieki, bet arī ļaudis no tuvējiem pagastiem un Kuldīgas. Turklāt bieži vien uz mājām paņemto grāmatu izlasa vēl kāds no ģimenes vai dzīvokļa kaimiņi. Līdz ar to faktiskais lasītāju skaits ir daudz lielāks.

Līderos ir Faina Zaube, kas šogad izlasījusi 175 grāmatas, arī Velta Lankovska (106), Sandra Matīse (94), Edīte Puriņa (92), Agnese Kiškarčeviča (74) un Uldis Bumbieris (73). Arī skolēni Turlavā grāmatas lasa čakli. Pirmajā piecīnīkā ir Luīze Veigelte (51), Jūlija Priede (47), Kārlis Ozoliņš (45), Emīls Zveja (43) un Ieva Ibiņa (41). Jāpiemin arī Dana Rēna Neilande, kura pati izvēlējusies 86 grāmatas, ko vecāki lasa priekšā. Pateicoties ilgai sadarbībai ar Turlavas pamatskolu, bibliotēka dažkārt kļūvusi par mācību stundu vietu

ne tikai literatūrā un latviešu valodā, bet arī matemātikā, ķīmijā.

CILDINA PIECSIMTĢADI

Turlavnieki iesaistījušies latviešu grāmatniecības piecsimtgadē cildināšanā, kas norit kopš 2021. gada. Pirmā grāmata latviski iespiesta 1525. gadā, un tas aizsācis latviešu grāmatu kultūras attīstību piecu gadsimtu garumā. Līdz nākamā gada septembrim te apskatāma izstāde *Mana senā grāmata* ar Turlavas un Ķikuru ciema iedzīvotāju, kā arī no Kuldīgas atvestajiem izdevumiem. Lielu un vērtīgu papildinājumu vēstures apskatā devuši Anda un Juris Zaueri, ļaujot ieskatīties gan pagājušā gadsimta sākuma, gan padomju gadu grāmatniecībā un periodikā. „Šodien viss tik strauji mainās, un grūti iedomāties, kā grāmatas iespieda pirms dažiem gadu desmitiem, kad nebija tādas tehnoloģijas, kur nu vēl pirms vairākiem simtiem gadu. Tas liek aizdomāties,” piebilst bibliotēkas vadītāja.



Bibliotēkas vadītāja Sandra Brantevica atradusi senā afišu, kas liecina: bibliotēka jau pirms simt gadiem bijusi kultūras iestāde. Te apskatāma grāmatniecības 500. gadskārtai veltīta izstāde ar Turlavas un Ķikuru iedzīvotāju grāmatām un tādām, kas atvestas no Kuldīgas.

VĒSTURISKA LIECĪBA

Kā teju unikālu atradumu digitālajā bibliotēkā S.Brantevica min 1924. gada 9. novembra afišu par Turlavas bibliotēkas biedrības rīkoto Jāņa Jaunsudrabiņa komēdijas *Zvēru dīdītājs* izrādi un Mārtiņa vakaru ar saviesīgu sadzīvi, dejām un tautiskām rotaļām Vilgāles pamatskolā. Tas ir

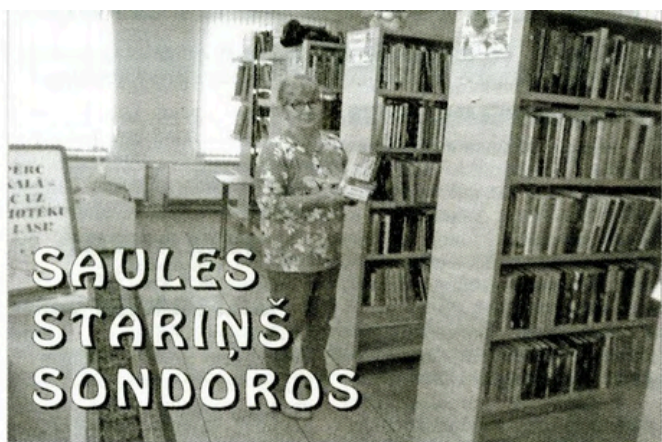
apliecinājums tam, ka bibliotēka jau pirms simt gadiem bijusi arī kultūras iestāde. Turklāt afišā glabā vēsturisku liecību – nav gan teikts, kas tieši lugu rādīs, bet smalki aprakstītas šāda pasākuma izmaksas no garderobes cenas līdz dejām un bufetei, kurā reibinoši dzērieni tolaik nebija iekļauti.

GAUMES DAŽĀDAS

Šodienas turlavnieku gaume literatūrā neesot būtiski mainījusies – joprojām visvairāk interesējo latviešu autoru darbi. Mazāk populāri kļuvuši stāsti par ceļojumiem: tagad uz to lasīšanu jāpamudina, bet atsauksmes pēc tam saņemtas ļoti labas. Dažkārt lasītājiem mazliet biedē biezas grāmatas, bet citreiz esot gluži otrādi: to plāno grāmatīņu lai nemaz nedodot, jo tur jau pietikšot tikai pusstundai.

„Tikpat kā neviena grāmata mums plauktos ilgi nestāv,” tā S.Brantevica. „Bibliotēka domāta lasītājiem, ne grāmatu glabāšanai. Tāpēc skatāmies, iztaujājam cilvēku vēlmes. Ikvien kādā pašvaldības bibliotēkā reģistrētais lietotājs bez maksas var izmantot *3d (Tresā tēvadēla)* e-grāmatu bibliotēku un tajā pieejamo lasīt elektroniski. Statistika nenodala, no kura pagasta lietotājs ir. Lasīšanas ieradumi mainās, tomēr taustāmā grāmata joprojām ir cienā.”

Avots: Kurzemnieks
Datums: 12-11-2024



Mūsu ciematā ir kāda vieta, kur gribas atgriezties vēl un vēl. Tur ir tik labi! Tā ir bibliotēka. Es to saucu par gaismas stariņu, jo tur vienmēr ir cilvēki – gan pieaugušie, gan bērni. Kāds atnāk, lai paņemtu grāmatu, palasītu jaunākās avizes un žurnālus. Taču daudzi cilvēki nāk uz bibliotēku arī tāpēc, lai satiktos, parunātu, apspriestu jaunumus, izkratītu sirdi. Ir daudz vientuļu cilvēku, kuri te, bibliotēkā, var atrast sev sarunu biedru. Par to kļūst laipnā un atsaucīgā **Regīna VOLKOVA**, kura jau daudzus gadus ir bibliotēkare Sondoros un rīko interesantus pasākumus, piemēram, tikšanās ar dzejniekiem un vietējo mākslinieku darbu izstādes. Nesen mums bija iespēja apbrīnot mākslinieces Guntas Bītes darbus.

Regīna vienmēr uzklausa, uzmundrina, palīdz samaksāt komunālos rēķinus, papildina telefona kontu, vajadzības gadījumā nosūta dokumentus attiecīgajām iestādēm. Cilvēki vērsas pie viņas ar dažādiem lūgumiem, un Regīna cenšas visiem palīdzēt. Cilvēki lūdz viņai palīdzību, pat kārtojot latviešu valodas eksāmenu – lai palīdz tikt galā ar datoru. Daži nekad nebija ar to rīkojušies, un Regīna pacietīgi mācīja viņiem to darīt.

Bibliotēkā visu laiku ir daudz bērnu. Regīna rīko viņiem daudz interesantu un izzinošu pasākumu. Svētku priekšvakarā un arī ikdienā bērni Regīnas vadībā bieži vien kaut ko meistaro – griež, limē, zīmē. Regīna visu laiku viņus nodarbina. Viņai ir bagāta fantāzija, turklāt viņa ir lieliska rokdarbiece. Pēc pasākumiem Regīna vienmēr apbalvo bērnus ar saldām dāvanām.

Regīnai ir brīnišķīga ģimene. Virs Sergejs ir šoferis. Ģimenē izaudzis dēls un meita, aug pieci mazbērni. Regīna ir bagāta vecmāmiņa! Vasarā Regīna ar vīru labprāt darbojas mazdārziņā, audzē dārzeņus, augus un ogas.

Regīna palīdz arī augstskolu studentiem: viņa pasūta nepieciešamo literatūru, ja tās nav vietējā fondā. Bibliotēkā ir arī bērnu stūritis, kur Regīna piedāvā bērniem dažādas galda spēles, grāmatas ar muzikālo fonogrammu, sameklē rotaļlietas un spilgtas grāmatas pasaku miļotājiem.

Mūsu Regīna ir pelnījusi cieņu un apbrīnu. Ja pasaulē būtu vairāk tādu gaišu, atsaucīgu un iekļūstīgu cilvēku, tā kļūtu krāšņāka.

Guļsina SELECKA
Foto no R. Volkovas personīgā arhīva



Avots: Rēzeknes Vēstis
Datums: 01-10-2024

Ciemupes lasītāju klubīņam 2 gadi

LIENE KAINAIZE, Ciemupes bibliotēkas vadītāja

Ir pagājuši divi gadi, kopš lasītāju klubīņš «Dalies priekā» tiekas Ciemupes bibliotēkā. Satiekoties jubilejas reizē, sarunas turpinājās par jauko pasākumu Lauberes Grāmatu klēti un iedvesmojošo bibliotēkas vadītāju Maigu Livčāni. Vairākas dalībnieces Grāmatu klēti atrada sev interesējošu literatūru: Rasma – Riharda Ērgļa «Pelēko baronu tēvi», Liene – Jāņa Ezeriņa «Dāma sērās» un Mintauta Eglīša «Pasta stāstus», Dzintra – Longina Ausēja «Grāmatu par laulību» un Dilisa Ouensa «Pienu ēdu, pienu dzēru...», Rūta – Alfrēda Dzijuma stāstu «Aiznākamība».

Rinalda bija ieradusies ar viesi. Ar Leldi viņa iepazinās «OVeselibas» nūjošanas nodarbībās, sāka runāt par hobijiem, un atklājās, ka Leldei ir saistība ar rakstniecību Dainu Avotiņu. Rinalda atcerējās, ka, studējot filoloģiju, viņu piesaistījis Dainas Avotiņas dzeja, kā pierādījumu, no galvas spēja norunāt viņas dzejoļi.

Daina Avotiņa ir Leldes vīra vecmāmiņa. Ierodoties ciemos, vienmēr tiek miļi sagaidīti, rakstniecītei joprojām patīk darboties siltumnicā un pavadīt laiku starp sev tik mīļajām grāmatām. Grāmata: «Nezūdošā vērtība» ir ieraksts: «Mijš paldies Leldei par ierosmi! Veltu viņas vecmāmiņai.» Tā ir balstīta atmiņu stāsts no pieredzētā, par zemi, mājām, draudzību. Kā paliek bez mammas, iet pie zīlnieces, lai uzzinātu par puisī, ko apprecēs, bet saņem atbildi, ka būs grūti laiki, tajā mirkli nenotic, bet tuvojās karš. Kā jutusi vadību no Dieva, lai izdzīvotu. Pēc tam, kad Lelde sagādājusi materiālu, grāmata tapusi pusgada laikā. Dainas Avotiņas grāmata Ciemupes bibliotēkā ir ļoti iecienīta, tās gaida un lasa. Tikšanās notika 4. novembrī, kas sakritības pēc iekrita Dainas Avotiņas 98. dzimšanas dienā.

Anotācija:
Romāna pamatā ir konkrētas sievietes dzīvesstāsts, papildināts ar pašas rakstnieces atziņām un, kā allaž, pausta viņas bagātīgajā, tēlainajā valodā. Romāna galvenās varones Sniedzes dzīvē ir daudz zaudējumu. Vēsturiskie apstākļi – karš un sarežģītie pēckara gadi – atņēma viņai tuviniekus, mājas, izglītības iespējas, taču preti dod dzīves rādījumu un ceļā ļauj sastapt daudz labu cilvēku. Un, galvenais, Sniedzei izdodas saglabāt sirds skaidrību un labestību, un pašu svarīgāko, nezūdošo vērtību – dzimto zemi... Kā viss dzīvē mainās! Mājas sagrūst. Sils, vai redzi, nociests, bet saaugušas jaunas priedītes. Cilvēks noveco un mirst. Citi nāk vietā. Tikai zeme, labā zeme paliek un nemainās. Tā ir vienīgā pasaules un cilvēka mūža nezūdošā vērtība.

Rinalda secinājusi, ka vairs nevar lasīt, kad fonā skan TV vai mūzika, bet vēlas mieru un klusumu. Iesaka Kaspars Rogas (nav no «Prāta vētras») spriedzes romānu jauniešiem «Kropulis», kuru pirka savam dēlam. Jaunietis, kurš, šķiet, nav no šīs pasaulē, tiek turēts pagrabā. Ed tikai augus un dzer ūdeni. Viscaur grāmatā parādās brīdis, arī tā dēļ cieš avārijā. Bēguļo, lai izvairītos no cilvēkiem, bet satiek puisis, kuri aizraujas ar NLO pētniecību. Beigas ir intriģējošas, katrs tās var interpretēt pēc sava prāta. Rinalda domā, ka to visu iedomājusies slima meitene, kas nevar iziet no mājās. Nelieto literāro valodu, piemēram, spilvens ir ķīsenis. Ar valodas palīdzību tiek radīta spriedze visas grāmatas garumā.

Rūta vēlreiz sev apliecināja, ka patīk Lindas Nemieras rakstības stils, jo izlasīja «Svēto laiks», kas ļoti piestāvēja veļu laikam, bija balsa ar fantāzijas elementiem. Atklājās, ka Rūtas vecmammam brālis ir Alfrēds Dzijums.

Māra lasīja Ilzes Upītes «Trakās kāzas». Raita valoda, negaidīti notikumi. Vareja salīdzināt kāzu rīkošanu mūsdienās ar laiku, kad pati precējās. Tagad samaksā kāzu rīkotājam un vedējiem gandrīz nekas vairs nav jādara.

Madara iesaka Rūtas Šepetis «Klusejošās strūklakas». Autore pirms rakstīšanas izpētījusi daudz dokumentu, lai būtu balstīts patiesos notikumus. Risinās Spānijā, Franko valdīšanas laikā. Divi galvenie varoņi redz, ka mūķene nes mirušo mazuli, tas šķiet aizdomīgi, un sāk izmeklēt. Izrādās, ka ģimenēm tikko dzimuši bērni tiek pasludināti par mirušiem, bet patiesībā viņus nodod adopcijai uz ārvalstīm.

Dzintrai patika Zanes Daudziņas «Bērnu dienas komunālajā», atgādināja, ka dzimšanas dienas ir jāsvin, arī kad paliekam vecāki. Maijas Krekles «Lai nu kurš tas būtu» par sievietes dzīvi, kad esi pensijā, par brīvo laiku, par laulību, par sadzīvošanu un mīlestību.

Šā gada pēdējā tikšanās reizē klubīņā notiks 2. decembrī. ●

Avots: Ogres Vēstis Visiem
Datums: 15-11-2024